

**Департамент у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської обласної
державної адміністрації**

**Харківська державна академія фізичної культури Кафедра менеджменту
фізичної культури**

**Управління з питань фізичної культури і спорту Департаменту у справах
сім'ї, молоді та спорту Харківської міської ради**

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГАЛУЗІ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ»

Матеріали I регіональної науково-практичної інтернет-конференції

23 жовтня 2012р.

Стратегічне управління розвитком галузі «Фізична культура і спорт» // Матеріали I регіональної науково-практичної інтернет-конференції, 23 жовтня 2012 року. – Харків: ХДАФК, 2012. -102с.

(Укр., рус.)

У збірнику розміщено тези доповідей науковців, аспірантів, магістрантів, студентів, викладачів ВНЗ, керівників та тренерів спортивних шкіл, практичних фахівців сфери фізичної культури і спорту.

Електронна версія збірника розміщена на сайті: **manadgment-fk.com**

Редакційна колегія:

1. Приходько Іван Іванович – кандидат педагогічних наук, професор.
2. Артем'єв Вадим Олександрович – кандидат психологічних наук, доцент.
3. Горбенко Олександр Володимирович - кандидат наук з фізичного виховання і спорту, професор.
4. Путятіна Галина Миколаївна – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент.
5. Хомко Ірина Геннадіївна – старший викладач.
6. Стадник Світлана Олександрівна - старший викладач.

ІНФОРМАЦІЙНІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРИОРИТЕТНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ СФЕРЫ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА (на примере г. Харькова)

Артемьев В. А., начальник Управления по вопросам физической культуры и спорта Департамента по делам семьи, молодежи и спорта Харьковского городского совета, кандидат психологических наук, доцент.

Современный период общественной жизни Украины характеризуется принципиально новой ситуацией, сложившейся в различных сферах, в том числе и в такой весьма важной и динамичной, как физическая культура и спорт. В условиях перехода Украины на новые социально-экономические отношения в обществе становится очевидной необходимость осуществления мероприятий по совершенствованию системы управления физической культурой и спортом. Уровень развития сферы физической культуры и спорта напрямую зависит от государственной политики, направленной на развитие кадрового, финансового, материально-технического, научно-методического и нормативно-правового обеспечения.

На сегодняшний день, анализ состояния развития сферы физической культуры и спорта, позволил установить ряд «узких мест» в региональном управлении физкультурно-спортивной деятельностью:

- низкую ответственность по соблюдению требований законодательных и нормативно-правовых актов в организации физического воспитания в системе образования;
- несоответствие потребностям населения в предоставляемых физкультурно-спортивных услугах по месту жительства и в местах массового отдыха;
- низкий уровень ресурсного обеспечения детско-юношеского и резервного спорта;

- отсутствие спортивной инфраструктуры, способной удовлетворить потребности населения в ежедневной двигательной активности в соответствии с физиологическими потребностями, в том числе лицами с ограниченными физическими возможностями;
- несоответствие баз олимпийской и паралимпийской подготовки европейским и мировым стандартам качества;
- несовершенство механизма взаимодействия всех физкультурно-спортивных организаций города и области, с целью выполнения поставленных в сфере физической культуры и спорта;
- недостаточное финансирование фундаментальных и прикладных исследований, несоответствие системы внедрения результатов исследований в практику физкультурно-спортивной деятельности в соответствии с современными требованиям;
- отсутствие механизма взаимодействия организаций физкультурно-спортивной направленности с коммерческими структурами, с целью привлечения дополнительных источников финансирования со стороны коммерческих структур, и обеспечение льготами коммерческие организации со стороны государственных органов управления;
- отсутствие единой системы мониторинга интересов и потребностей в занятии физической культуры и спорта среди населения, состояния ресурсного обеспечения сферы физической культуры и спорта, состояния здоровья населения.

Выявление «узких мест» в системе управления физкультурно-спортивной деятельностью позволило определить приоритетные направления развития сферы физической культуры и спорта в г. Харькове:

1. Создание оптимальных условий для физического воспитания и спорта во всех типах учебных заведений, а именно:

- создание на базе общеобразовательных школ коллективов физической культуры, спортивных клубов и спортивных секций;

- проведение ряда мероприятий в общеобразовательных школах со школьниками и их родителями с целью агитации и пропаганды здорового образа жизни, или популяризации избранного вида спорта;
- содействие волонтерскому движению среди учащейся молодежи г. Харькова;
- проведение мониторинга материально-технического обеспечения учебных заведений всех типов и форм собственности в городе и области;
- создание условий для открытия на базе общеобразовательных школ специализированных классов по видам спорта;
- внедрение в учебные заведения всех типов и форм собственности внешкольной работы со школьниками, в соответствии с их спортивными интересами;
- запрет на телевидение рекламы алкоголя и табака с участием спортсменов или спортивных мероприятий.

2. С целью охвата населения занятиями физической культурой и спортом по месту жительства и в местах массового отдыха населения приоритетным является:

- реконструкция и оснащение спортивными площадками;
- создание рекреационных зон по месту жительства;
- проведение мониторинга интересов и потребностей среди населения в занятиях физической культурой и спортом;
- регулирование поступления финансовых средств на возможность более качественного предоставления физкультурно-спортивных и оздоровительных услуг населению города. Учитывая при этом желания, потребности, возможности потребителей, основываясь на рентабельности услуг.
- способствование расширению сети спортивных клубов по месту жительства;
- создание искусственного льда в районах города.

3. Обеспечение развития детско-юношеского и резервного спорта.

- систематическое проведение агитации и пропаганды среди школьников, с целью увеличения количества занимающихся в спортивных школах;
- совершенствование механизма взаимодействия детско-юношеских спортивных школ со спортивными клубами учебных заведений, и по месту жительства, с целью отбора одаренных детей для дальнейшего пополнения спортивного резерва;
- внедрение новых отечественных научных разработок с целью усовершенствования и модернизации тренировочного процесса и деятельности ДЮСШ;
- особое внимание уделить реконструкции и ремонту спортивных залов и инвентаря в ДЮСШ города;
- организация курсов повышения квалификации работников ДЮСШ, в направлении маркетинговой деятельности спортивных школ;
- создание условий по расширению системы баз олимпийской подготовки в городе.

4. Совершенствование организационного, нормативно-правового, кадрового, научно-методического обеспечения сферы ФКС:

- внедрение результатов научных исследований, целью которых является совершенствование нормативно-правового, научно-методического, кадрового и организационного обеспечения;
- оказание помощи по трудоустройству молодых и восполнение дефицита высококвалифицированных специалистов сферы физической культуры и спорта.

Установленные приоритетные направления и разработанные по ним мероприятия способствуют улучшению показателей развития физической культуры и спорта в регионе.

РОЗВИТОК ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКОГО СПОРТУ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Масич Н.І., головний спеціаліст відділу освіти Подільської райдержадміністрації

Сабіров Р. Р., директор Кобеляцької дитячо-юнацької спортивної школи.

Одна із проблем розвитку фізичної культури і спорту у сільській місцевості пов'язана із кадровим потенціалом, адже із випускників минулих років лише 20% повертаються після закінчення вищих навчальних закладів фізкультурного профілю на роботу у село. У середньому в Україні на 83 учня сільської спортивної школи працює лише один тренер-викладач. Для порівняння, в містах України на одного тренера припадає 39 вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл (ДЮСШ). У сільській місцевості працює лише 3,5% від загальної чисельності спеціалістів з фізичного виховання дошкільних закладів освіти і 0,7% педагогів-організаторів фізкультурно-оздоровчої роботи за місцем проживання. Спостерігається низький рівень фахової підготовки фізкультурних працівників у сільській місцевості. Серед спеціалістів дошкільних закладів освіти вищу фізкультурну освіту мають лише 13,1% (середній показник в Україні – 49,1%), а тренерів-викладачів з вищою освітою у сільській місцевості лише 57,8% (середній показник в Україні – 69,8%).

Складною є ситуація з рівнем забезпеченості населення спортивними спорудами, площинними спортивними майданчиками та спортивним інвентарем. На наш погляд, необхідно здійснити комплексні заходи щодо облаштування існуючих спортивних майданчиків, будівництва та ремонту спортивних споруд; забезпечення роботи відділень ДЮСШ, секцій з традиційних для цієї місцевості та найбільш доступних олімпійських видів спорту.

У зв'язку з тим, що районні відділи освіти, яким підпорядковані ДЮСШ, не відповідають в цілому за розвиток фізичної культури і спорту в районах, а

лише за проведення уроків фізичного виховання та організацію позакласної (секційної роботи) в школах, ми пропонуємо на районну ДЮСШ покласти також функції щодо організації районних змагань серед школярів (у яких братимуть участь переважно сільські діти), як це зроблено на обласному рівні – функції щодо організації обласних змагань серед школярів покладені на обласне управління з фізичного виховання та спорту, якому виділяються і відповідні кошти. Підпорядкування об'єднаної районної ДЮСШ підрозділу районної влади, який відповідає за реалізацію державної політики в сфері фізичної культури і спорту, розширить його можливості впливу на дотримання основних пріоритетів у галузі, координацію роботи щодо підготовки спортивного резерву тощо.

Оскільки відкрити у кожному селі спортивну школу неможливо (тим паче це призвело б і до невиправданого збільшення адміністративного персоналу в сфері фізичної культури і спорту та відповідних зайвих витрат), для забезпечення рівних можливостей дітей із сільської місцевості у реалізації своїх спортивних здібностей доцільно було б здійснити заходи щодо реальної активізації секційної роботи у сільських загальноосвітніх школах.

Певні передумови для цього вже є, оскільки з 2008 року вчителям за позакласну роботу (в т.ч. секційну) виплачують до 40% від ставки, а не 3,80 грн. в місяць, як це було раніше. Отож, якби в кожній сільській школі забезпечили якісну секційну роботу з декількох пріоритетних олімпійських видів спорту (залежно від традицій місцевості та наявної спортивної бази), це не лише сприяло б оздоровленню сільських дітей, а й дозволило б покращити роботу щодо виявлення нових спортивних талантів.

Надзвичайно важливою проблемою в контексті фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в сільській місцевості є відсутність належної матеріально-технічної бази для розвитку фізичної культури і спорту у сільській місцевості. Тому дуже актуальним є питання створення у сільській місцевості необхідної інфраструктури, спроможної надавати сільському населенню повноцінні послуги у сфері фізичної культури і спорту.

В основу освітньої діяльності дитячо-юнацької спортивної школи покладається захист дитини – надання їй допомоги у поглибленні знань, стимулюванні розвитку здібностей у різних галузях практичної життєвої діяльності.

Педагогічний процес у ДЮСШ має специфічні особливості, які відрізняють його від навчальних занять в загальноосвітніх навчальних закладах. Перш за все, він є добровільним, бо діти залучаються до позашкільної діяльності тільки на основі власного вибору, по друге, це зміст діяльності закладу, у якому охоплюються такі галузі знань і практичної діяльності, які виходять за межі уроку, навчального плану ЗНЗ.

Особливість позашкільного педагогічного процесу полягає у тому, що він дає можливість тренерам задовольняти і власні соціальні потреби, бачити, як на їхніх очах, з їхньою допомогою розкривається талант, визрівають їхні думки. Тренувальний процес – виховне явище, суттєвою характеристикою якого є взаємостосунки «тренер – вихованець». Тому процес тренування – це не тільки пізнання й оволодіння практичними навичками, а й процес цікавого використання дитиною свого дозвілля, своїх фізичних потреб.

Предметом дослідження є діяльність Кобеляцької дитячо-юнацької спортивної школи, це профільний позашкільний навчальний заклад, в якому учні мають право на здобуття позашкільної освіти відповідно до їх здібностей, обдарувань, уподобань та інтересів. Кобеляцьку дитячо-юнацьку спортивну школу було створено 1 жовтня 1987 року.

ДЮСШ здійснює навчання та виховання дітей у позаурочний час. Пріоритетним напрямком у роботі спортивної школи є фізичне виховання, а саме: здоровий спосіб життя, культурний розвиток особистості, формування естетичних смаків, моральне виховання підростаючого покоління. Основний напрямок діяльності ДЮСШ – спортивно-оздоровчий. Головна мета ДЮСШ - надавати знання, формувати вміння і навички спортивно-оздоровчого напрямку; розвивати спортивні здібності, фізичні якості відповідно до задатків та запитів дитини. Дитячо-юнацька спортивна школа належить до комунальної

форми власності, володіє, користується і розпоряджається майном, земельною ділянкою відповідно до законодавства України.

У закладі навчається 479 вихованців – це школярі, підлітки віком від 8 до 18 років, працюють 5 відділень: відділення футболу – 16 груп (281 учень); відділення волейболу – 3 групи (48 учнів); відділення пауерліфтингу – 5 груп (54 учні); відділення кінного спорту – 2 групи (16 учнів); відділення гандболу – 5 груп (80 учнів). Викладацький склад представлений 17 тренерами, 13 з них мають вищу освіту, що становить 75% від загальної кількості. Із 5 відділень футбол – найбільш розвинений вид спорту, що становить 53 % від загальної кількості груп.

Матеріально-технічна база ДЮСШ включає: сучасний спортивний комплекс «Іскра», це спортивний зал з балконом; роздягальні з душовими кімнатами та туалетами; тренажерний зал; медичний кабінет та радіорубка; навчальний клас; спортивний майданчик зі штучним покриттям; футбольне поле; кінний двір.

З 2004 року працює тренажерний зал, обладнаний душовими, роздягальнями та внутрішніми туалетами. Тренажерний зал відвідує понад 150 дітей. Це учні місцевих шкіл та Професійного аграрного ліцею. Сучасні тренажери дають змогу дітям ефективніше займатися улюбленим видом спорту та удосконалювати спортивну майстерність.

З листопада 2005 року діє майданчик зі штучним покриттям. На даний час на майданчику займаються всі групи відділення футболу. Це 16 груп юнаків та дівчат, спортсмени місцевої команди з футболу „Колос” та прихильники футболу різних вікових категорій. З появою новобудови почав стрімко розвиватись такий вид спорту як міні-футбол. Вже започатковано товариські ігри між організаціями та мікрорайонами, першість міста та району серед дітей і дорослих.

Вся матеріально-технічна база ДЮСШ забезпечує оптимальні умови для організації навчально-виховного процесу. У сучасно оснащеному спортивному залі Кобеляцької ДЮСШ проводяться зональні та фінальні турніри Чемпіонатів

України, тільки у минулому році їх було 6, крім того також проводяться змагання обласного рівня: «Граємо за Україну разом», фінальні змагання команд ДЮСШ, турнір з футзалу пам'яті народного лікаря СРСР, академіка М.А.Касьяна, в якому взяли участь 6 команд. Планується, що такий турнір стане традиційним і збиратиме команди із сусідніх областей.

У Першості дитячо-юнацької футбольної ліги Полтавської області Кобеляцька ДЮСШ щорічно представлена 6 командами, чим не може похвалитися жоден район нашої області. Дві з чотирьох команд потрапили до фінальної частини турніру з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». На змаганнях Першості області з міні-футболу команда дівчат 1994 р.н. (тренер Л.Єлізарова) посіла 2 місце, на Чемпіонаті області з футзалу команда дівчат 1996-1997 р.н. (тренер Р.Сабіров) була також другою. 10 вихованців тренера з пауерліфтингу Р.О. Горбенка на Чемпіонаті області в окремих вправах з цього виду спорту посіли перші місця, з них 1 став абсолютним переможцем.

У змаганнях Чемпіонату Полтавської області серед юнаків з пауерліфтингу один вихованець став Чемпіоном області, виконавши при цьому норму 1 розряду серед дорослих. Традиційно виступали команди юних футболістів на турнірі «Золотий колосок» у місті Скадовську Херсонської області. Звичайно, сільському району на змаганнях Чемпіонату України дуже складно конкурувати з командами великих обласних центрів.

У 2010 році Кобеляцька дитячо-юнацька спортивна школа отримала ліцензію на проведення занять на платній основі для дорослих.

ОРГАНИЗАЦИЯ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ В ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ УКРАИНЫ

Хомко И. Г., старший преподаватель кафедры менеджмента физической культуры

Савченко Е., студентка 2 курса заочного отделения кафедры менеджмента физической культуры Харьковской государственной академии физической культуры.

Харьковская государственная академия физической культуры

Одним из основных направлений в государственной политике в сфере физической культуры и спорта, является содействие органами государственной власти и органами местного самоуправления развитию физической культуры в учебных заведениях. Согласно Государственной программе развития физической культуры и спорта предусматривается разработка и внедрение в высших учебных заведениях системы контроля за состоянием физического развития и здоровья студентов; содействие созданию и функционированию спортивных клубов в высших учебных заведениях.

Нами было установлено, что в управлении физической культурой и спортом в городе Харькове, есть положительный опыт проведения спортивно-массовых мероприятий на базе высших учебных заведений. Работа с органами студенческого самоуправления является составной частью работы управления с общественными организациями и неформальными объединениями. Количество общественных организаций и неформальных объединений, с которыми сотрудничало управление по делам семьи и молодежи в 2011 году, составило 220 организаций. В них объединено более 52 тыс. человек.

В связи с этим целью нашего исследования является – анализ организации и управления физической культурой и спортом в высших учебных заведениях.

На данный момент в системе высшего образования Украины функционирует 345 высших учебных заведения III-IV уровня аккредитации

государственной формы собственности, в которых насчитывается 5215 руководителей и преподавателей, обучается 1954,8 тыс. студентов; 501 ВУЗ – I-II уровня аккредитации, в которых 2812 руководителей и преподавателей, обучается 356,8 тыс. студентов. В Харьковской области функционируют: 30 ВУЗов III-IV уровня аккредитации государственной формы собственности, 1 – коммунальной, 12 – частной; 29 высших учебных заведений I-II уровня аккредитации государственной формы собственности, 16- коммунальной, 2 – частной. На сегодняшний день в городе Харькове проживает 517,3 тыс. молодых людей в возрасте от 14 до 35 лет. Из этого числа 212 тыс. человек (более 40% молодежи города) составляет студенчество.

Физическая культура в сфере образования подразумевает обеспечение развития физического здоровья учащихся и студентов, комплексный подход к формированию умственных и физических способностей человека, усовершенствование физической и психологической подготовки к активной жизни, профессиональной деятельности по принципу индивидуального подхода, приоритета оздоровительной направленности, широкого использования разнообразных способов и форм физического воспитания и массового спорта, непрерывности этого процесса в продолжении всей жизни.

Физической культуре, как учебной дисциплине в высших учебных заведениях, отведена особенно важная роль в подготовке современного специалиста, формирования его личности. Данная дисциплина обеспечивает физическую готовность будущих специалистов к трудовой деятельности, содействующей их всестороннему и гармоничному развитию.

Общее руководство за организацию работы по физической культуре в высших учебных заведениях, осуществляет ректор и проректоры. Непосредственное руководство и проведение физкультурно-спортивной работы со студентами осуществляет кафедра физического воспитания, которая проводит учебно-тренировочные занятия и физкультурно-оздоровительные мероприятия, осуществляет подготовку к занятиям материально-технической базы, разрабатывает учебно-методическую документацию, осуществляет

контроль за успеваемостью студентов и проводит научно-исследовательскую работу. Организация и проведение занятий по физической культуре осуществляется с учетом разработанных учебных программ, программ внеакадемических занятий, учебных программ для учащихся специальной медицинской группы, учебных программ спортивного совершенствования, программ секционных занятий.

Физическое воспитание студентов осуществляется в течение всего периода обучения, в процессе учебного дня и во внеурочное время. Основу всех форм в высших учебных заведениях составляют учебные занятия по расписанию, которые имеют строго регламентированную продолжительность, проводятся с теоретической, практической направленностью, могут иметь общеразвивающий характер или спортивный уклон.

На занятия по физической культуре в высших учебных заведениях все студенты делятся на 3 медицинские группы:

1. Основная (средний уровень физической подготовленности).
2. Подготовительная (низкий уровень физической подготовленности, или студенты после перенесенного заболевания или травмы).
3. Специальная медицинская (студенты с отклонениями в состоянии здоровья).

Не во всех высших учебных заведениях занятия по физической культуре являются обязательными для студентов всех курсов обучения, что определяется руководством учебного заведения. Как правило, в высшем учебном заведении занятия по физической культуре проводятся 4 часа в неделю на 1 и 2 курсе, а также факультативные занятия в спортивных секциях спортивного клуба. Комплекуются студенты по группам, подгруппам, потокам с учетом состояния здоровья, уровня двигательной подготовленности, интересов, реальных условий высшего учебного заведения (подготовленность преподавателей, наличие учебно-материальной базы, профессиональная направленность). Комплектование студенческих групп проводится с начала учебного года 1-го курса с помощью тестирования с учетом результатов официальных спортивных соревнований, наличия учетной карточки спортсмена.

Для проведения спортивной работы со студентами и коллективом высшего учебного заведения в университетах, академиях, институтах создается спортивный клуб, в структуру которого входит председатель, тренеры по видам спорта, инструкторы-методисты, группы спортивного совершенствования. Спортивный клуб создается при наличии не менее 6 видов спорта. Спортивные клубы – являются учреждениями физической культуры и спорта, которые обеспечивают развитие обозначенных направлений физической культуры и спорта, видов спорта, совершают физкультурно-оздоровительную и спортивную деятельность, предоставляют физкультурно-спортивные услуги.

Основной задачей деятельности спортивного клуба высших учебных заведений, является создание условий для развития физкультурно-оздоровительной и спортивно-массовой работы среди студентов, аспирантов, профессорско-преподавательского состава, сотрудников высшего учебного заведения и членов их семей.

К функциям спортивного клуба относятся:

1. Организация и проведение спортивно-тренировочных занятий.
2. Подготовка спортсменов и сборных команд высшего учебного заведения к соревнованиям.
3. Организация и проведение спортивно-массовых мероприятий в высшем учебном заведении.
4. Отбор спортсменов.
5. Организация информационной и рекламной деятельности для привлечения студентов, преподавателей и сотрудников к активному образу жизни, занятиям различными формами физической культуры.

Несмотря на общие цели кафедры физического воспитания, и спортивного клуба и их взаимодополняемость, кафедра физического воспитания - является обязательной структурой и неотъемлемой частью высшего учебного заведения, задачами которой являются учебно-тренировочные занятия и физкультурно-оздоровительная деятельность, а спортивный клуб – является добровольной организацией, которая проводит

спортивно-тренировочные занятия и отвечает за правильное проведение досуга студентов.

Таким образом, спортивные клубы высших учебных заведений и кафедры физического воспитания созданы с целью создания условий для обеспечения оптимальной двигательной активности каждого человека на протяжении всей жизни, достижение им достаточного уровня физической и функциональной подготовленности, содействия социальному биологическому и психическому благополучию, улучшению состояния здоровья, профилактики заболеваний и физической реабилитации; достижение физического и духовного совершенствования человека.

Напрям 1. МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

**ОБЕСПЕЧЕНИЕ СФЕРЫ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА
ШТАТНЫМИ ФИЗКУЛЬТУРНЫМИ КАДРАМИ
(на примере Харьковской области)**

Христоев С.В., заместитель директора департамента по делам семьи, молодежи и спорта - начальник управления по делам физической культуры и спорта Харьковской обласной государственной администрации

Введение. Современный этап развития кадровой политики в сфере физической культуры и спорта характеризуется изменениями требований к персоналу физкультурно-спортивных организаций в Украине. Для эффективной деятельности организаций физкультурно-спортивной направленности, управление физкультурными кадрами имеет особое значение.

Социально-экономические условия рынка труда сферы физической культуры и спорта характеризуются существенными изменениями факторов и условий управления персоналом. Связано это с рядом объективных причин: структурными изменениями экономики и перераспределением занятости в ее сферах и видах экономической деятельности; сокращением численности трудовых ресурсов в связи с демографическим кризисом; ростом трудовой миграции, обусловленной экономической мотивацией работающего населения.

Цель исследования - анализ кадрового потенциала сферы физической культуры и спорта в Харьковской области.

Результаты исследования. Управление кадровым потенциалом включает в себя следующие этапы - планирование ресурсов; набор и отбор персонала; определение заработной платы; профессиональная ориентация; профильное обучение; оценка трудовой деятельности; повышение, понижение, перевод, увольнение; подготовка руководящих кадров - разработка программ, направленных на развитие способностей и повышение эффективности труда

руководящих кадров. Всего в Харьковской области штатных физкультурных кадров 4572, из них:

1. работников физической культуры в учебных заведениях – 2299, из них имеют физкультурное образование 96,6%;
2. инструкторов по физической культуре дошкольных учебных заведений – 99, из них 86, 9% имеют физкультурное образование;
3. учителей физической культуры общеобразовательных учебных заведений – 1318, из них 96,1% имеют физкультурное образование;
4. руководителей и преподавателей профессионально-технических заведений – 83, из них имеют физкультурное образование 96,4%;
5. руководителей и преподавателей высших учебных заведений 1 и 2 уровней аккредитации – 152, специальное образование имеют 100%;
6. руководителей и преподавателей высших учебных заведений 3 и 4 уровней аккредитации – 647, специальное образование имеют 98,9%;
7. методистов, инструкторов-методистов, инструкторов по физической культуре, которые проводят физкультурно-оздоровительную и спортивную работу по месту работы, учебы и проживания граждан – 282, имеют физкультурное образование 74,5%;
8. тренеров-методистов, тренеров-преподавателей, тренеров по видам спорта- 1248, из них имеют специальное образование 91,4%;
9. работников спортивных школ – 283, имеют физкультурное образование 73,5%;
10. работников органов управления по физической культуре и спорту (центральных, областных, районных, городских) – 85.

Выводы. Одной из проблем сферы физической культуры и спорта является недостаток специалистов необходимой квалификации, который объективно сдерживает темпы развития физкультурного движения. В связи с этим исследование вопросов обеспеченности отрасли физкультурными кадрами имеет большое практическое значение. Таким образом, подготовка кадрового потенциала для сферы физической культуры и спорта является

процесом сложним и многогранным, со своей спецификой и особенностями для каждой группы участников.

Список использованной литературы:

1. Основні показники розвитку фізичної культури і спорту за період 2010-2011 роки у Харківській області. – Харків. – 2012. – 213с.
2. Горбенко О. В. Науково-методичне обґрунтування кадрової потреби сфери фізичної культури і спорту в Україні: дис...к. н. фіз. вих.: 24.00.02 / Горбенко Олександр Володимирович. - Львів, 2002. - 208с.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ СФЕРИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ ПО ЗАЛУЧЕННЮ НЕПОВНОСПРАВНИХ ДО РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ

Семаль Н. В., аспірантка кафедри рекреації і оздоровчої фізичної культури Львівського державного університету фізичної культури

Жданова О. М., кандидат педагогічних наук, професор кафедри рекреації і оздоровчої фізичної культури Львівського державного університету фізичної культури, майстер спорту з кульової стрільби

Грибовська І.Б., кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри рекреації і оздоровчої фізичної культури Львівського державного університету фізичної культури

Чеховська Л. Я., кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент кафедри рекреації і оздоровчої фізичної культури Львівського державного університету фізичної культури

Львівський державний університет фізичної культури

Вступ. За твердженням науковців, сфера фізичного виховання і спорту вимагає створення сприятливих умов для розвитку організацій фізкультурно-оздоровчого та спортивного спрямування, де провідним має бути збереження і покращання здоров'я різних груп населення, зокрема і неповносправних, що є ціннісним пріоритетом для їх залучення до рухової активності [1,2 ін].

Мета нашої роботи – удосконалення діяльності з інформаційно-пропагандистської роботи організацій сфери фізичного виховання та спорту, яка спрямована на залучення неповносправних до занять.

Результати дослідження. Проведені дослідження свідчать, що в більшості випадків інформаційно-пропагандистська діяльність зводиться до організації та проведення масових фізкультурно-спортивних заходів [1]. Таким чином, не дотримуються усі принципи та етапи її проведення. Подальше вивчення проблеми сформувало переконання, що повноцінне проведення цієї роботи можливе тільки на засадах тісної співпраці фізкультурно-спортивних організацій, які працюють з інвалідами та медичних закладів; конкретизації їхніх завдань; удосконаленні програмно-нормативного забезпечення; співпраці організацій з батьками неповносправних та ін. Всі організації сфери фізичного виховання і спорту у своїй роботі проводять інформаційно-пропагандистську діяльність.

Ми вважаємо, що для збільшення кількості залучених до фізкультурно-спортивних занять, серед яких мають бути і неповносправні слід залучити до співпраці усі громадські та державні організації [2]. Серед них провідну роль повинні відігравати центри ФК і С інвалідів «Інваспорт», як координатори співпраці всіх зацікавлених установ. Наведемо приклад такої співпраці. Як відомо, інвалідність осіб встановлюється на засіданні Медико-соціальної експертної комісії (МСЕК). МСЕК повиненна пропонувати хворому індивідуальну програму фізичної реабілітації, складовою якої є рухова активність. Програми, які пропонуються сьогодні швидше носять декларативний характер. У сфері фізичної культури і спорту діють чисельні фізкультурно-спортивні організації, які проводять фізкультурно-спортивну роботу з інвалідами різних нозологій. Тому, для ефективнішої соціалізації неповносправних, залучення їх до фізкультурно-спортивної активності МСЕК слід дієво співпрацювати з центрами фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт».

У зв'язку з вищевикладеним, нами запропонована структурно-функціональна модель взаємодії “Інваспорту” з організаціями сфери фізичного виховання і спорту, які працюють із неповносправними; схема названої взаємодії та програма їх сучасної інформаційно-пропагандистської діяльності.

Висновки. Потреба в удосконаленні роботи по залученню неповносправних до фізкультурно-спортивних занять, через проведення ефективної інформаційно-пропагандистської діяльності організаціями сфери фізичного виховання та спорту слід вважати одним із дієвих шляхів вирішення даної проблеми.

Список використаної літератури:

1. Жданова О. Приоритетные виды деятельности центров физического здоровья населения «Спорт для всех» / О.Жданова // Материалы международ. науч.-практ. конф. – Минск, 2010.- С.207-209.
2. Стасюк О.М. Удосконалення управління зв'язками з громадськістю в центрах реабілітації осіб з особливими потребами (організаційно-методичні рекомендації) / Стасюк О.М., В.І. Франчук. – Л. : Ліга-прес, 2008. – 76с.

ФУНКЦИИ СПОРТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТА В ВОСТОЧНЫХ ЕДИНОБОРСТВАХ

Саенко В. Г., кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент, мастер спорта Украины международного класса по каратэ

*Институт физического воспитания и спорта Государственного учреждения
«Луганский национальный университет имени Тараса Шевченко»*

Введение. Как известно, спортивный менеджмент – это теория и практика эффективного управления организациями физкультурно-спортивной направленности в современных рыночных условиях. Однако, в организации деятельности ряда относительно молодых видов единоборств, спортивный менеджмент только на стадии становления.

Особенности подготовки квалифицированных специалистов-управленцев в спортивной сфере исследовались рядом авторов [1, 2]. В наших предыдущих публикациях также затронуты отдельные аспекты изложенной проблемы [3, 4]. В данной работе предлагается использование в восточных единоборствах главных функций спортивного менеджмента.

Цель исследования – обосновать основные функции спортивного менеджмента для дальнейшего применения в сфере восточных единоборств.

Результаты исследования. Функции менеджмента в восточных единоборствах представляют собой относительно обособленные направления управленческой деятельности, позволяющие осуществлять управленческое воздействие. Наиболее традиционно включение в их состав таких функций: *организация*, т.е. деятельность по созданию новых и (или) качественному совершенствованию ранее созданных и функционирующих систем любого типа в соответствии с меняющимися внутренними и внешними условиями; *планирование*, т.е. деятельность по созданию условий для целенаправленного, динамичного и пропорционального развития объекта менеджмента путем разработки различных планов; *мотивация*, т.е. деятельность по созданию системы стимулов, активизирующих и побуждающих сотрудников организации к эффективному труду в соответствии с разработанными планами; *контроль*, т.е. деятельность, включающая наблюдение за течением процессов в объекте менеджмента, сравнение величины контролируемого параметра с заданной программой, выявление отклонений от программы, их места, времени, причины и характера; *координация*, т.е. деятельность по обеспечению бесперебойности и непрерывности процесса менеджмента, достижения согласованности в работе организаций, подразделений и отдельных исполнителей с помощью установления рациональных связей между ними.

Выводы. Основные функции спортивного менеджмента тесно взаимосвязаны между собой, составляя единый процесс, характеризующий механизм управленческого воздействия. Эффективное применение их в

организационной деятельности восточных единоборств, способствует совершенствованию процесса управления, выводя на новый – более качественный уровень развития.

Список использованной литературы:

1. Гринин В. Г. Основы менеджмента и маркетинга : [учеб. пособ.] / В. Г. Гринин, В. Г. Саенко, А. В. Толчева. – Луганск : Изд-во ЛНПУ имени Тараса Шевченко, 2004. – 304 с.
2. Литманович А. В. Структура профессиональной подготовленности специалиста по восточным единоборствам / А. В. Литманович, Е. Б. Штучная // Теория и практика физической культуры. – 2000. – № 12. – С. 42 – 44.
3. Саенко В. Г. Проблеми підготовки менеджерів для сфери східних единоборств / В. Г. Саенко // Економічні і підприємницькі інновації : думка молодих дослідників. Матер. Регіон. наук.-практ. конф. – Бердянськ : БДПУ, 2009. – С. 58 – 61.
4. Саенко В. Г. Удосконалення людини за системами східних единоборств : [монографія] / В. Г. Саенко ; Бердянський державний педагогічний університет. – Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. – 440 с.

СФЕРИ ПОСЛУГ У СУЧАСНОМУ МІСТІ

Леонов Я.В., кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту фізичної культури

Харківська державна академія фізичної культури

Актуальність теми. В даний час роль послуг, як одного з найважливіших секторів економіки, дуже велика і актуальна. Це пов'язано з ускладненням виробництва, насиченням ринку товарами як повсякденного, так і індивідуального попиту, з швидким зростанням науково-технічного прогресу, який веде до нововведень в житті суспільства. Все це неможливо без існування інформаційних, фінансових, транспортних, страхових, фізкультурно-спортивних та інших видів послуг. Також послуги є невід'ємним складовим

торгівлі товарами (особливо технічно складними), тобто збут товару вимагає більш розвиненої мережі, яка складається в основному з послуг, що надаються під час реалізації і послуг післяпродажного обслуговування.

По мірі інтеграції економіки країни у світовий економічний простір відбувається розвиток імпорту та експорту послуг, поява принципово нових технологічних основ функціонування цілого ряду послуг, у тому числі інформаційних. Відбувається все більше розширення засад відтворення ринкових і неринкових послуг. При цьому ринкові послуги відвойовують все більш значну для себе частку у загальному обсязі послуг. За міжнародними даними статистики понад 40% іноземних інвестицій вкладаються у розвиток сфери послуг, що підтверджує актуальність, інтерес і бачення перспективи розвитку даного сектора економіки.

Формування цілей. Метою є дослідження та вивчення питань формування сучасної системи управління розвитком сфери послуг у сучасному місті, як фактора підвищення конкурентоздатності, який в нових умовах господарювання набуває все більшого значення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ринкові відносини формують особливе економічне середовище в багато профільному міському просторі. Це середовище у свою чергу, впливає на розстановку і конкуренцію економічних агентів, виділяючи якісь нечіткі міські структури «Центри активності».

Ставлячи завдання вивчення таких центрів, ми акцентуємо увагу не стільки на їх просторовому розміщенні, скільки на їхній економічній природі, розуміючи, що ці центри далеко не однорідні, хоча в міській межі їх найбільше об'єднує функція надання послуг населенню.

Це послуги – фізкультурно-оздоровчі, комунальні, фінансові, управлінські. Практичним втіленням цих економічних центрів у сучасних умовах можна вважати організації фізкультурно-оздоровчого обслуговування, спортивні майданчики, фізкультурно-спортивні клуби, супермаркети, торговельні майданчики, банківські структури, транспортні вузли і системи,

організації комунально-побутового обслуговування, інформаційно-розважальні фірми та ін.

Висновки. Система послуг своїми елементами спочатку нерівномірно розподілена по території міста, але економічний сенс обслуговування саме обумовлює тенденцію (і економічну вигідність) побудови рівномірно розподіленої в міському просторі мережі об'єктів надання послуг. Виникає складний ринково-адміністративний механізм забезпечення життєдіяльності міста.

У дослідженні пріоритетно виділяється проблема визначення прибутковості центрів. У разі порівняння центрів одного профілю послуг, показники їх прибутковості слід розглядати як вихідну інформацію для прогнозів розвитку міського господарства. Отримані результати досліджень використовуються для системного структурування міського економічного простору.

Перелік літератури

1. Державне регулювання економіки України: методологія, напрями, тенденції, проблеми/[Антошкіна Л.І., Бабіч Н.М., Беседін В.Ф. та ін.]; За ред. М.М. Якубовський: Н.-д. екон. ін-т М-ва економіки України. - К. :НДЕІ, 2005. – 407 с.
2. Леонов Я.В. Роль сфери послуг у розвитку сучасного міста / Я.В. Леонов //Вчені записки Хаківського інституту управління: Науковий журнал. - Випуск №32. – Харків: ХІУ, 2012. – С. 234-236.
3. Фатхутдинов Р.А. Конкурентоспособность организации в условиях кризиса: экономика, маркетинг, менеджмент / Р.А. Фатхутдинов. – М. : ИКЦ «Маркетинг», 2002. – 892 с.

НОВЫЕ РЕКРЕАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ

Бондарь А. С., кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент кафедры менеджмента физической культуры Харьковской государственной академии физической культуры

Введение. Как известно, рекреационные занятия играют важную роль в жизни современного человека, так как способствуют сохранению здоровья, повышению уровня работоспособности, росту социальной активности и заполнению досуга людей. Именно поэтому в последние годы в стране, активно развивается сеть оздоровительных и рекреационных комплексов, туристических фирм, спортивных клубов, спортивно-развлекательных центров, предоставляющих населению широкий спектр рекреационно-оздоровительных и спортивно-зрелищных услуг.

Вопросы рекреационно-оздоровительной работы с людьми различного возраста вызывают интерес у современных ученых, о чем свидетельствуют работы О. Ждановой, И. Котовой, В. Поляковского, А. Тучак, в которых раскрыты особенности организации и содержание основных рекреационных форм. В работах В. Великанова и В. Павленко изучались понятия «рекреационный досуг», «отдых», «зрелищное действие», «игровая деятельность», «игра», представлены основные характеристики игровой деятельности. Работы Т. Бондаря, А. Ермаковой, Т. Ротерс, У. Шевцова посвящены поиску новых рекреационных форм занятий со школьниками и студентами в свободное от учебы время.

Цель исследования – изучение новых рекреационных технологий.

Результаты исследования. Наиболее распространенными и доступными формами рекреационных занятий являются занятия по месту жительства и в местах массового отдыха. Большой популярностью среди населения пользуются такие виды прикладной физической деятельности, как рыбалка, охота, сбор грибов и ягод, сбор лекарственных растений, которые также можно отнести к рекреационным занятиям [1]. Кроме общеизвестных и доступных рекреационных форм сегодня в условиях рыночных отношений появляются новые технологии привлечения населения к активному отдыху [1, 2, 3]. Для этого в больших городах и районных центрах строятся комплексные

спортивные сооружения, рекреационно-ландшафтные, торгово-развлекательные комплексы, центры фитнеса, спортивные площадки, клубы боулинга, пейнтбола, бильярдные клубы, картинг-клубы, гольф-клубы, искусственные футбольные поля и сооружения с искусственным льдом, занятия в которых приобретают все большую популярность среди людей всех возрастных групп. Как правило, это новые негосударственные структуры, которые предоставляют населению платные физкультурно-оздоровительные услуги и осуществляют свою деятельность без государственной поддержки, за счет собственной коммерческой и предпринимательской деятельности [2, 3]. Несмотря на то, что в стране создаются новые условия для занятий физическими упражнениями, на сегодняшний день, в Украине, как свидетельствуют результаты анализа государственной статистической отчетности, всего 13% жителей страны занимаются физической культурой, в частности в г. Харькове, где проживает 1452,3 тыс. жителей, лишь 139,035 тыс. человек привлечено к рекреационно-оздоровительным занятиям, что составляет лишь 9,5% всего населения города [4].

Изменение экономических отношений в сфере предоставления физкультурно-спортивных услуг привело к коммерциализации спорта и появлению новых физкультурно-оздоровительных организаций, наиболее популярными из которых, на сегодняшний день, являются фитнес-клубы [2]. Проведенный опрос среди жителей г. Харькова, которые посещают фитнес-клубы показал, что приоритетным фактором при выборе клуба является его местонахождение, качество оборудования и уровень квалификации персонала, а последнее место занимает наличие полного комплекса сопутствующих услуг.

Как свидетельствуют исследования Ю. Мичуды, сегодня фитнес-клубы распределяют на III уровня, в зависимости от ценовой политики и комплекса физкультурно-спортивных и вспомогательных услуг. I уровень формируют элитные клубы, цена абонементов в которых составляет 80-300 долларов США в мес. Они предусматривают наличие бассейна, фитнес-бара, комнаты SPA, помещения для детского фитнеса или детской комнаты с няней. Ко II уровню

отнесены клубы со стоимостью абонементов 20-50 долларов США в мес. В таких клубах рабочий день распределяется на дневное (дешевые абонементы) и вечернее (дорогие абонементы) время. Наиболее загруженным является вечернее время после 17.00, что связано с продолжительностью рабочего дня большинства людей, которые посещают клуб. III уровень фитнес услуг существует благодаря дешевым клубам, которые имеют лишь тренажерный зал (за редким исключением еще и танцевальный или фитнес-зал). Цена на занятие в таких клубах составляет 10-20 долларов США на месяц [2].

В результате проведенного опроса среди жителей г. Харькова было установлено, что наибольшим спросом пользуются услуги фитнес-клубов среднего класса, им отдают предпочтение 65% посетителей спортивных клубов, среди которых 70% мужчин и женщин в возрасте от 25 до 40 лет и 30% составляют люди возрастом 18-25 лет и те кому свыше 40 лет со средним уровнем доходов от 1500 грн. в месяц и выше.

При этом, на вопрос «С какой целью вы посещаете фитнес-клуб?» приоритеты респондентов распределились следующим образом: 32% опрошиваемых ответило, что посещают фитнес-клубы, потому что хотят хорошо выглядеть, 26% занимаются в клубе для избавления от лишнего веса / набору мышечной массы, 16% опрошиваемых ответило – для комплексного оздоровления, 8% – для сохранения спортивной формы, 11% – для снятия психологического напряжения после рабочего дня и 7% респондентов посещают клуб для отдыха и общения.

Основными факторами расширения рынка физкультурно-спортивных услуг является рост платежеспособности населения, популяризация и престижность занятий, повышения внимания населения к своему здоровью и физическому состоянию [3].

Одним из популярных видов активного отдыха населения является посещение комплексных спортивных сооружений. Так жители г. Харькова проводят досуг во Дворце спорта «Юбилейный», где отдают предпочтение таким мероприятиям, как спортивные соревнования по различным видам

спорта (85,5%), выставки-ярмарки (81,6%), концерты популярных звезд эстрады (68,3%), спортивные праздники (25,5%). При этом 30% респондентов регулярно посещают дворец один раз в месяц, 47% респондентов бывают там раз в год, 23% утверждают, что посещают Дворец спорта достаточно часто (раз в неделю и чаще), что указывает на большую популярность данного спортивного объекта у граждан.

Выводы: 1) сегодня в условиях развития рынка физкультурно-спортивных услуг, появляются новые рекреационные технологии такие как: фитнес-клубы, боулинг-центры, бильярдные клубы, пейнтбольные клубы, туристические фирмы, рекреационно-ландшафтные комплексы, комплексные спортивные сооружения и т. п.; 2) среди жителей г. Харькова наиболее популярными являются услуги фитнес-клубов среднего уровня, такие клубы посещают преимущественно люди от 25 до 40 лет со средним уровнем доходов от 1500 грн. в месяц и выше, с целью хорошо выглядеть, избавиться от лишнего веса, или набрать мышечную массу и для комплексного оздоровления.

Список использованной литературы:

1. Бондар А.С. Менеджмент рекреационно-оздоровительной работы: учебное пособие. – Харьков, 2010. – 178 с.
2. Мичуда Ю. П. Проблемы развитию предпринимательства в сфере спорта для всех // Теория и методика физического воспитания и спорта. – 2007. – № 1. – С. 82-86.
3. Мяконьков В. Б. Предпринимательство и спорт: особенности правового регулирования на современном этапе // Материалы третьей международной научно-практической конференции «Спортивное право: перспективы развития». – М., 2010. – С. 66.
4. Основные показатели экономического и социального развития г. Харькова по итогам 9 месяцев 2011 года / Харьковский городской совет. – Харьков, 2011.

МАРКЕТИНГОВИЙ АНАЛІЗ ЯК ОСНОВНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ПОБУДОВИ СТРАТЕГІЇ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Середа Н. В., викладач кафедри менеджменту фізичної культури Харківської державної академії фізичної культури

Харківська державна академія фізичної культури

Вступ. Основна мета діяльності фізкультурно-спортивної організації (ФСО) полягає в залученні максимальної кількості людей до занять фізкультурно-оздоровчою та спортивною діяльністю. Досягнення соціального ефекту від діяльності ФСО ускладнюється наявністю нових економічних умов, підвищення рівня конкуренції ФСО та розповсюдження спектру фізкультурно-оздоровчих послуг. Визначені явища характерні для ринку фізкультурно-спортивних послуг (ФСП) та ефективне функціонування в умовах ринку потребує використання сучасних методик, якими, на наш погляд, є методи маркетингового аналізу.

Мета – охарактеризувати використання маркетингового аналізу в діяльності ФСО.

Результати дослідження. Проведений аналіз літературних джерел підтверджує, що маркетинговий аналіз представляє собою сукупність сучасних методик оброблення інформації, які дають можливість найповніше виявити взаємозалежності в рамках аналізу власної діяльності та встановити міру їх статистичної надійності [4,5]. Також маркетинговий аналіз характеризується збором інформації про діяльність ФСО, дослідженням основних показників їх діяльності (навчально-тренувальна, спортивно-масова, методична, виховна, фінансова, науково-технічна та агітаційно-пропагандистська роботи). Отримані результати можна використовувати для вибору стратегічного напрямку розвитку ФСО. Основними інструментами маркетингового аналізу є PEST та SWOT аналізи. **PEST-аналіз** – використовується для оцінки ринку ФСП, а саме політичних, економічних, соціальних та технологічних факторів, які впливають на нього. **SWOT-аналіз** — метод прийняття рішення в стратегічному плануванні, який використовується для оцінки факторів та ризиків, що впливають на ФСО. Фактори поділяються на 4 категорії та представлені у

вигляді матриці: strengths (сильні сторони), weaknesses (слабкі сторони), opportunities (можливості) та threats (загрози). Метод полягає у визначенні цілей ФСО та виявленні зовнішніх та внутрішніх факторів, що сприяють їх досягненню або їх ускладненню [1,3,5]. Отримана інформація в ході проведення маркетингового аналізу може використовуватися при вирішенні таких організаційно-управлінських ситуацій: розробка маркетингової стратегії ФСО, прийняття рішення про внесення змін та корективів; складання короткострокових маркетингових планів, оцінка її виконання; оцінка керівником наявного стану роботи ФСО.

Висновки. У результаті узагальнення теоретичної та науково-практичної літератури було визначено основні методи маркетингового аналізу в організаційно-управлінській діяльності ФСО. Їх використання максимально розкриває наявні та потенціальні ресурси функціонування ФСО.

Список використаної літератури:

1. Маркетинговий аналіз: [навчальний посібник]. – К.: Академвидав, 2007. – 216с.
2. Мічуда Ю.П. Функціонування та розвиток сфери фізичної культури і спорту в умовах ринку: автореф. дис. на здобуття наук ступеня доктора наук з фіз.вих і с.: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / Ю.П. Мічуда. – К., 2008. – 40с.
3. Петрова О.О. Маркетинг дистанційного підвищення кваліфікації тренерів / О.О. Петрова, В.В. Томашевський // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2012. - №4. – С. 96-102.
4. Серета Н.В. Характеристика маркетингової діяльності в системі дитячо-юнацьких спортивних шкіл / Н. В. Серета// Молода спортивна наука України. – Львів: ЛДУФК, 2010. – Т.4. – С. 139-144.
5. Судас Л.Г. Маркетинговые исследования в социальной сфере: [учебник] / Л.Г. Судас, М.В. Юрасов. – М.: ИНФРА, 2004. – 272с.

РЕКЛАМНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Лисенко Я. О., студент 4-го курсу спеціалізації менеджмент фізичної культури Харківської державної академії фізичної культури

Харківська державна академія фізичної культури

Актуальність. Сьогодні в умовах активного соціально-економічного, технічного та культурного розвитку суспільства, особливу увагу слід приділити залученню усіх верств населення до занять масовою фізичною культурою, бо саме заняття фізичними вправами сприяють покращенню здоров'я та підвищенню працездатності людини. Особливе місце в пропаганді фізичної культури займає реклама. У Державній програмі розвитку фізичної культури та спорту відзначено, що стратегічне завдання реклами зводиться до формування у населення за допомогою засобів масової інформації бажання, мотивації та попиту на оздоровчі, рекреаційні, реабілітаційні та видовищні послуги, а також на відповідні товари сфери фізичної культури та спорту.

Мета дослідження – розкрити сутність реклами у сфері фізичної культури та спорту.

Результати дослідження. У спорті та спортивній індустрії широко застосовується реклама. Реклама необхідна окремим спортсменам, спортивним організаціям або промисловим фірмам для успішного ведення комерційної діяльності, для забезпечення отримання підприємницького прибутку. Ефективна пропаганда і реклама є гарантом масового залучення населення до фізкультурно-оздоровчих і рекреаційних заходів [3].

Рекла́ма (від лат. *reclamare* – «поновлювати крик, знову кричати, кликати, голосно заперечувати») – спеціальна інформація про осіб чи продукцію, що розповсюджується в будь-якій формі та в будь-який спосіб з метою прямого чи опосередкованого одержання прибутку. Реклама у фізкультурно-оздоровчій сфері – це сукупність знань про послуги оздоровчого характеру, які можуть зацікавити споживачів і задовольнити попит різних соціально-демографічних

груп населення [2]. Достатньо поширеною сьогодні є імідж-реклама, яка переслідує мету формування сприятливого образу (іміджу) клубу, в сприйнятті максимальної кількості громадян.

Потенційний споживач фізкультурно-оздоровчих послуг в своєму виборі робить наступні кроки: проінформованість, зацікавленість, апробація, ухвалення рішення, підтвердження. Принципи ефективної реклами: 1) безперервність впливу; 2) оригінальність, наочність інформації; 3) облік потреб і особливостей населення; 4) доступність того, що рекламується, 5) правдивість реклами [1].

Для рекламної діяльності необхідно використовувати різні засоби її розповсюдження: друкарська, кінореклама, телевізійна, радіореклама, відеореклама, реклама на транспорті і т.д.

Щоб окремим спортсменам, спортивному клубу або фірмі виробникові продати свою продукцію, їм необхідно вступити в конкуренцію між собою, спробувати виграти боротьбу за уболівальників або споживачів.

Висновки. Реклама вирішує багато завдань, завдяки їй можна підвищити попит у людей на користування різними фізкультурно-спортивними послугами, забезпечити популярність різним спортивним організаціям (спортивним клубам, магазинам спортивного одягу та обладнання та іншим різноманітним спортивним центрам), видам спорту, але найголовніше те, що завдяки рекламі відбувається пропаганда здорового способу життя.

Список використаної літератури:

1. Бондар А.С. Менеджмент рекреаційно-оздоровчої роботи / А.С. Бондар – Харків, 2010. – 178 с.
2. Менеджмент и экономика физической культуры и спорта / М.И. Золотов, В.В. Кузин, М.Е. Кутепов, С.Г. Сейранов. – М. : Академия, 2004. – 385с.
3. Приходько И.И. Организация и методика массовой физической культуры : [учеб. для студентов вузов физ.-спорт. проф.] / И.И. Приходько, С.А. Стадник. – Х.: ХДАФК, 2011. – 25с.

СФЕРА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ В УМОВАХ РИНКОВИХ ВІДНОСИН: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АПАРАТ

Городинська І. В., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання Херсонського державного університету

Степанюк С. І., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання Херсонського державного університету

Херсонський державний університет

Вступ. Фізична культура і спорт розвиваються в системі певної конкретно-історичної структури управління суспільством. В умовах формування в Україні ринкових відносин відбувається інтенсифікація управлінської та економічної діяльності галузі «фізична культура і спорт». Істотні зміни в системі соціально-економічних відносин у галузі, розвиток підприємства, утворення нових форм власності та господарювання ведуть до виникнення в ній якісно нових процесів та явищ. У зв'язку з розширенням інформаційного потоку особливого значення набуває правильне вживання термінів у цій галузі.

Мета роботи: здійснити системний аналіз сфери фізичної культури та спорту в умовах ринкових відносин, систематизувати нові сучасні терміни.

Результати дослідження. Аналізуючи сучасну наукову літературу, сьогодні, ми спостерігаємо використання різних термінів у галузі «фізична культура та спорт» в сучасних умовах ринкових відносин, а саме: «спортивний менеджмент», «менеджер», «фізкультурно-спортивні послуги».

Термін «менеджмент» (management) англійського походження, українською не перекладається й трактується з різних точок зору. В загальному вигляді зміст підходів зарубіжних фахівців до визначення даного терміну можна представити як: процес, функція управління (вид діяльності), орган або апарат управління, спосіб або манера управління, наука або мистецтво управління [2]. Але частіше зарубіжні фахівці термін «менеджмент» трактують

як «внутрішньо фірмове управління». З цієї позиції, даний термін розглядають й російські та українські дослідники.

Так, термін «менеджмент» дослідник В.І. Жолдак характеризує як систему заходів щодо ефективного управління організацією, фірмою, підприємством в сучасних умовах і на науковій основі [1].

Спортивний менеджмент, за визначенням І.І. Переверзіна – це теорія і практика ефективного управління організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості в сучасних ринкових умовах [4].

В сучасній літературі *менеджер* визначається як професійно підготовлений фахівець з «внутрішньо фірмового» управління, що володіє сукупністю певних адміністративно-господарських повноважень [2].

Російський фахівець І.І. Переверзін характеризує *фізкультурно-спортивні послуги* як сукупність різних соціально-педагогічних форм діяльності, які здійснюються з метою задоволення потреб різних соціально-демографічних груп населення у фізичному вдосконаленні або спортивному видовищі [4].

На думку Ю.П. Мічуди, *фізкультурно-спортивна послуга* – це діяльність фахівців з фізичного виховання і спорту, спрямована на досягнення бажаного стану організму людини засобами фізичної культури і спорту [3].

Висновки. Розвиток сфери фізичної культури та спорт в умовах ринкових відносин призводить до появи нових термінів, а саме: «спортивний менеджмент», «менеджер», «фізкультурно-спортивні послуги», що потребує складного процесу усвідомлення та адаптації терміноелементів.

Список використаної літератури:

1. Жолдак В.И. Менеджмент / В.И. Жолдак, С.Г. Сейранов. – М.: Физическая культура, 2006. – 372с.
2. Менеджмент и экономика физической культуры и спорта: учеб пособие для студ. высш. пед. учеб.заведений / М.И.Золотов, В.В. Кузин, М.Е. Кутепов, С.Г. Сейранов – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 432 с.
3. Мічуда Ю.П. Сфера фізичної культури і спорту в умовах ринку / Ю.П. Мічуда. – К.: Олімпійська література, 2007. – 216с.

4. Переверзин И.И. Менеджмент спортивной организации: учеб. пособие / И.И. Переверзин. - 3-е изд., - М.: «Физкультура и спорт», 2006. – 464с.

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СУЧАСНОГО МІСТА

Горбачов В.Э., Васильєв В.В.

*Севастопольський інститут банківської справи Української академії
банківської справи НБУ*

Актуальність теми. Розвиток економіки в усьому світі характеризується взаємозв'язком економічного зростання і підвищенням ролі послуг в національній економіці. Це знаходить вираз в збільшенні частки людських, матеріальних і фінансових ресурсів, використовуваних у сфері послуг. По мірі розвитку суспільства, зростання продуктивних сил, відбувається певний розвиток сфери послуг. Спостерігається збільшення зайнятості в цій сфері, зростання технічної оснащеності праці, впровадження все більш досконалих технологій.

Сприяння покращенню здоров'я населення та формування навичок здорового способу життя визначено законодавством України як один з основних напрямів державної політики охорони здоров'я, сфери фізичної культури та спорту, що передбачає необхідність багато секторальної діяльності, залучення до неї держави, громади, некомерційних і комерційних неурядових організацій та індивідуумів. Як свідчить аналіз, пріоритети цієї діяльності в Україні в цілому збігаються з пріоритетами у цій сфері, визначеними Основами політики досягнення здоров'я для всіх у ХХІ столітті в Європейському регіоні [2, 4].

В умовах розвитку ринкових відносин, а також економічних і політичних катаклізмів, що відбуваються в нашій країні, спостерігаються і істотні зміни у сфері послуг. При нинішніх кризових обставинах в Україні значно зростає обсяг послуг, специфічно властивих ринковій економіці (банківських, фінансових, страхових, ріелторських, юридичних, фізкультурно-спортивних).

Збільшився спектр послуг, пов'язаних з управлінням та утриманням органів державної влади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Широке коло питань, пов'язаних з дослідженням проблематики управління розвитком сфери послуг у сучасному місті, знайшло своє відображення у працях вітчизняних вчених і фахівців [1, 3]. Однак досить важливим серед них є завдання розробки організаційно-економічних механізмів сучасного управління містом, що створює умови для відбору та реалізації стратегії сталого довгострокового розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. В організаційно-економічному механізмі особливу активну роль відіграють економічні центри як організатори конкурентної боротьби на локальних ринках [5]. Для з'ясування структурної організації їх діяльності та конкурентної боротьби розроблена організаційно-економічна модель управління розвитком. Відповідно до моделі Центри активності конкурують в двох різних секторах: економіко-ресурсному та споживчому. Вони з одного боку, притягують до себе фінансові, енергетичні, інформаційні та інші види послуг, з іншого - ще з більшою активністю притягують до себе споживачів послуг (покупців, абонентів, агентів, посередників).

Виробництво послуг може бути, а може і не бути пов'язане з товаром в його матеріальному вигляді. До послуг часто відносять всі види корисної діяльності, які не створюють матеріальних цінностей, тобто головним критерієм віднесення тієї чи іншої діяльності до сфери послуг служить нематеріальний, невидимий характер виробленого в даній сфері продукту. На практиці сфера послуг розглядається як сукупність багатьох видів діяльності і фактично зводиться до їх перерахунку. Це викликано різноманітністю видів послуг, а також тим, що послуга може супроводжуватися додатковим обслуговуванням споживачів.

Розвиток сфери послуг та її вплив на економіку в цілому, у взаємодії з іншими секторами економіки, а також у її впливі на якість життя населення

країни, економічних районів та областей може бути охарактеризований цілісною системою показників, які використовуються статистичною наукою для здійснення широкого спектру міжнародних зіставлень у даній сфері: показників виробництва, фінансових результатів, числа підприємств, чисельності працівників, продуктивності праці, задоволення потреб населення і суспільства в послугах.

Висновок. З розвитком сфери послуг змінюються і цінності на локальних ринках. У дослідженні визначено особливості конкуренції в сферах інформаційних, фізкультурно-оздоровчих і рекреаційних ресурсів, відзначена тенденція зростання обсягів робіт у цих сферах та підвищення значимості цих секторів міського життя.

Список використаної літератури:

1. Мудрик В.И. Организационно-управленческие основы физической культуры и спорта : учебные и справочные материалы / В.И. Мудрик, Ю.П. Мичуда, С.А.Заветный. – Харьков : Вид. ХНАДУ, 2008. – 407 с.
2. Національна доктрина розвитку фізичної культур і спорту . – К.: - 2004. – 15с.
3. Приходько І.І. Стратегічний менеджмент розвитку сфери фізичної культури та спорту на Україні/ Приходько І.І., Мудрик В.І., Горбенко О.В., Путятіна Г.М. Хомко І.Г., Левадня С.О., Серета Н.В.// Слобожанський науково-спортивний вісник. – Х.: ХДАФК. – № 3. – 2010. – С. 134-138.
4. Леонов Я.В. Організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку підприємств: монографія / Я.В.Леонов; Харк. нац.акад.міськ.госп-ва. – Х.: ХНАМГ, 2012. – 120 с.
5. <http://zakon.rada.gov.ua>

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТ

Зінченко Ю., студент магістратури кафедри менеджменту фізичної культури ХДАФК

Актуальність. Фізична культура як складова загальної культури, є дуже важливою сферою в становленні і розвитку держави, це відображено в нормативно-правових актах України. Виходячи з цього ефективно управління сферою, є одним з головних завдань нашої країни, здоров'я і розвиток нації один з найважливіших пріоритетів у наш час.

Важливість теми стратегічного управління безперечно велика, це порівняно молоде, перспективне і необхідне для розвитку сфери фізичної культури напрям, що має велике значення і активно використовуване в країнах заходу. У сучасних умовах ринку, на тлі постійно зростаючої конкуренції, розвитку інформаційних технологій, організація не зможе існувати і розвиватися без стратегії.

Проблемам стратегічного управління присвячені праці відомих зарубіжних учених І. Ансоффа, Р. Акоффа, П.Ф. Друкера, М. Меськона, Р. Мінцберга, М. Портеру, А.Дж. Стрікланда, А. А. Томсона, М. Еддоуса і ін., а також російських дослідників Л.І. Абалкіна, А.І. Анчишкіна, М.І. Круглова, Н.Ф. Пермічева, С.С. Шаталіна і ін.

Мета. Дослідити особливість стратегічного управління у сфері фізичної культури і спорт.

Стратегічне управління - є діяльністю, яка полягає у виборі сфери і системи дій по досягненню довгострокової мети організації в постійно змінних умовах зовнішнього середовища. Це область діяльності вищого керівництва фірми, головний обов'язок якого полягає у визначенні переважних напрямів і векторів розвитку організації, постановці основоположних цілей, оптимальному розподілі ресурсів, використанні всього того, що дають організації конкурентні переваги. Термін «стратегічне управління» був введений в ужиток на стику 60-70-Х рр. для того, щоб відображати відмінність управління, здійснюваного на вищому рівні, від поточного управління на рівні виробництва.

Основними етапами стратегічного управління є :

1. Аналіз середовища. Аналіз середовища, що включає збір інформації, аналіз сильних і слабких сторін фірми, а також її потенційних можливостей на підставі наявної зовнішньої і внутрішньої інформації.

2. Визначення місії і цілей організації. Мета і основні завдання складають фон, в умовах якого формулюються передбачувані стратегії, а також критерії, по яких вони оцінюються. Мета встановлює сенс існування організації і характер її діяльності. Основні завдання визначають, що організація має намір виконати в середньостроковому і довгостроковому плані для досягнення мети.

3. Формування і вибір стратегії. Вибір стратегії пов'язаний з ухваленням рішення про те, якими засобами досягатимуться встановлені цілі. Процес вироблення стратегії знаходиться в центрі стратегічного управління. Визначення стратегії зводиться до отримання відповідей на питання: на яких принципах будувати взаїмоотношення об'єкту управління з навколишнім середовищем і в якому напрямі змінювати внутрішнє середовище самого об'єкту.

4. Реалізація стратегії – включає втілення в життя тієї стратегії, якої має намір дотримуватися керівництво. Особливо значущими чинниками при реалізації стратегії є розробка плану дій при непередбачених обставинах і створення організаційної структури. Стратегічний план представляє ідеальну ситуацію, проте реальність може більшою чи меншою мірою відрізнятись від ідеалу. Найбільш ефективна реакція на зміни в оточенні, коли систематично відстежуються фактичні зміни в співвідношенні з плановими. Звичайно періодом для повної перевірки і перегляду плану є один рік.

5. Оцінка і контроль виконання стратегії. Особливість цього процесу полягає в тому, що він не є процесом її реалізації, а лише створює базу для реалізації стратегії..

Висновки. Впровадження ефективного стратегічного управління дозволить вчасно і швидко відреагувати на зміни в навколишньому середовищі. Розробка стратегії для компанії є необхідною умовою успішного розвитку в

довгостроковій перспективі. Стратегічне управління є безперервним процесом. Після того, як стратегії упроваджені, необхідно їх відстежувати і проводити в певні періоди оцінку їх реалізації. Будь-яка стратегія рано чи пізно зживає себе і повинна замінюватися новою.

МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ ТАНЦЮВАЛЬНОГО СПОРТУ В СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ РИНКОВИХ УМОВАХ

Оксененко А. В., віце-президент Харківської обласної федерації танцювального спорту, голова екзаменаційного суддівського комітету Міжнародної танцювальної спілки IDU.

Харківська обласна федерація танцювального спорту

Вступ. Сфера фізичної культури та спорту, зокрема танцювальний спорт, які існують та розвиваються у сучасних ринкових умовах України, потребують всебільного використання маркетингових інструментів щодо задоволення потреб різних груп населення у руховій активності та залучення їх до занять у танцювально-спортивних клубах різних форм власності.

Мета роботи - удосконалення та оптимізація використання різноманітних маркетингових інструментів в організаціях різних форм власності, що розвивають танцювальний спорт.

Результати дослідження. Проведені дослідження свідчать, що федерації танцювального спорту, танцювально-спортивні клуби недостатньо використовують досягнення фізкультурно-спортивної науки, зокрема менеджменту та маркетингу фізичної культури, та недостатньо швидко реагують на постійні зміни, що відбуваються у ринковому середовищі діяльності фізкультурно-спортивних організацій.

Відомі вчені, що працюють у галузі фізичної культури та спорту, у своїх працях постійно наголошують на тому, що в сучасних ринкових умовах необхідний постійний пошук нових шляхів та методів задоволення потреб

споживачів послуг фізкультурно-спортивних організацій, та постійне підвищення якості цих послуг [1]. Тому, досягнення маркетингової науки, зокрема спортивного маркетингу, можуть стати джерелом резервів щодо поширення та розвитку діяльності федерацій з видів спорту, спортивних клубів та секцій [2].

Міжнародна танцювальна спілка, Спілка громадських організацій спортивного танцю України, Харківська обласна федерація танцювального спорту, об'єднують дуже велику кількість провідних фахівців у даній галузі: організаторів, тренерів, суддів, спортсменів та тих, що займаються різноманітними масовими танцювальними напрямками. За останні 10 років спостерігається значне збільшення спортивних подій, що проводять ці організації, росте якість, зростає кількість займаючихся. Однак, за визначенням багатьох з опитаних фахівців даної сфери, недостатньо використовуються провідні економічні, організаційно-правові та маркетингові наукові знання.

Дуже позитивну реакцію викликали проведені у Києві Спортивним комітетом України семінари для керівників фізкультурно-спортивних організацій з неолімпійських видів спорту, до яких були залучені провідні науковці України. Багато з присутніх на цих семінарах відмітили зростання ефективності очолюваних ними організацій після впровадження отриманих на цих семінарах знань.

Крім того, слід відмітити, що в організаціях танцювального спорту, до складу яких входять люди, що мають спеціальну освіту в галузі маркетингу, або що активно консультуються з фахівцями у цій галузі, стабільно відмічаються зростання кількісних та якісних показників їхньої діяльності.

Висновки. В сучасних українських ринкових умовах фізкультурно-спортивні організації України, зокрема танцювального спорту, потребують все більшого використання маркетингових знань заради підвищення їхньої діяльності. На даному історичному етапі все більше значення набуває всебічне задоволення потреб населення, пошук нових форм організації занять та

спортивно-масових заходів. А це і є основним напрямком спортивного маркетингу.

Список використаної літератури:

1. Мічуда Ю.П. Сфера фізичної культури і спорту в умовах ринку / Ю.П. Мічуда // К. Олімпійська література. 2007
2. Степанова О.Н. Концепция маркетинга в сфере физической культуры и спорта // Маркетинг. – 2005. - №1(80). – С. 66-75.

СПОНСОРСТВО В СФЕРЕ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА

Исмаилов Р. Э., студент 4 курса дневного отделения кафедры менеджмента физической культуры

Харьковская государственная академия физической культуры

Введение. На современном этапе развития нашего государства и перехода к рыночным отношениям во всех сферах жизнедеятельности, включая физическую культуру и спорт, все более остро встает вопрос формирования качественной почвы для развития спортивного спонсорства, создания благоприятного нормативно-правового поля, регламентирующего деятельность спонсоров, внедрения современных маркетинговых разработок, которые позволили бы привлечь спонсоров в сферу физической культуры и спорта.

Цель исследования – изучение особенностей спонсорской деятельности в сфере физической культуры и спорта.

Результаты исследования. Спонсорство в сфере физической культуры и спорта – это взаимодействие спонсора и спонсируемого с возможным участием посредников, в процессе которого организаторы спортивных мероприятий, спортсмены, специалисты, физкультурно-спортивные организации получают материальную поддержку (финансовые средства, товары и услуги) в ответ на их участие в реализации маркетинговых функций (выпуск, продвижение, сбыт продукции) [3].

Взаимодействие спонсора и спонсируемого является результатом осознания социальной ответственности, как правило, законодательно стимулируемым и закрепляемым нормативно, и имеет такие характеристики, как целенаправленность, взаимовыгодность, долгосрочность и инновационность [4].

Спонсорство в сфере физической культуры и спорта осуществляется на основании Закона Украины «О благотворительности и благотворительных организациях» (2010) и Закона Украины «О рекламе» (1996), которые обеспечивают правовое регулирование отношений, направленных на развитие спонсорской деятельности.

Наиболее часто в спорте спонсоров привлекают к проведению спортивных соревнований и спортивно-массовых мероприятий – это выгодно для спортсменов, организаторов мероприятий и зрителей, так как: 1) благодаря спонсорской поддержке снижаются членские взносы за участие и цены на билеты; 2) фирма-спонсор, как правило, рекламирует спортивные мероприятия, которые спонсирует, в связи с чем, растет популярность, как самого мероприятия, так и спорта в целом; 3) прибыль, получаемая спортом от спонсоров, автоматически содействует его развитию и расширяет рынок конкретных видов спорта [2].

На сегодняшний день спонсорство, как правило, связано со спортом высших достижений, так как работа с именитыми спортсменами и финансовая (спонсорская) поддержка популярных спортивных соревнований приносит спонсорам больше выгоды, чем учебно-тренировочный процесс, научные исследования или спортивное строительство. Выделяют три критерия, определяющие масштаб спонсорской деятельности: 1) вид спорта, на котором специализируется фирма-спонсор; 2) уровень мастерства спортсмена; 3) ранг спортивной организации, с которой фирма-спонсор заключает договор [1].

Выводы. Комплексное использование спонсорской помощи в сфере физической культуры и спорта увеличит финансовые вливания и повысит эффективность функционирования отрасли, следовательно, повлияет на

количественные и качественные показатели спортсменов их достижения, что, в свою очередь, повысит авторитет нашей страны на международной спортивной арене.

Список использованной литературы:

1. Иванченко Ю. Н. Оценка экономической эффективности затрат на производство физкультурно-спортивных услуг / Ю. Н. Иванченко // Теорія і практика фізичного виховання. – Донецьк, 2004. - № 3 . – С. 4.

2. Кутепов М. Е. Менеджмент в зарубежном спорте: курс лекций / М. Е. Кутепов. – М: Школа спортивного бизнеса ГЦОЛИФК, 1992. – 144 с.

3. Мічуда Ю. П. Ринкові відносини та підприємництво у сфері фізичної культури і спорту: [навчальний посібник] / Ю.П. Мічуда – К.: Олімпійська література, 1995. – 152 с.

**Напрям 2. ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ
СПОРТИВНОГО РЕЗЕРВУ**

**СТРАТЕГИЧЕСКИЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ СИСТЕМЫ
СПОРТИВНЫХ ШКОЛ В УКРАИНЕ**

Путятин Г. Н., кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент кафедры менеджмента физической культуры Харьковской государственной академии физической культуры

Харьковская государственная академия физической культуры

Введение. Результаты проведенных ранее исследований свидетельствуют о том, что уникальная система спортивных школ, зародившаяся в Украине с 1930 гг., вплоть до настоящего времени является оптимальной организационной формой привлечения детей, подростков и юношей к регулярным занятиям спортом, в системе подготовки спортивного резерва. Система спортивных школ в полной мере удовлетворяет потребности каждого желающего заниматься физической культурой и спортом, предоставляет возможность спортивного совершенствования наиболее одаренным, чьи спортивные результаты способствуют утверждению украинского спорта на международной арене [1,2,3].

Цель исследования – оптимизация организационного механизма стратегического управления спортивными школами в Украине.

Результаты исследования. Стратегическое управление развитием спортивных школ базируется на использовании системного подхода, который реализуется через системный и ситуационный анализ состояния их деятельности. Поскольку система спортивных школ позиционируется как открытая социально-экономическая система, разработка стратегии базируется на детальном анализе внешних и внутренних факторов, которые влияют на показатели их функционирования: внешние - макроокружение, ценностные

ориентации общества, европейский опыт развития физической культуры и спорта; микроэкономические - состояние развития научных исследований, качество методических рекомендаций и разработок, характеристика кадрового потенциала, количественная и качественная сторона материально-технического обеспечения, эффективность использования финансовых инструментов, качество подготовки спортивных резервов и организационно-управленческая структура на всех уровнях менеджмента. Предложенная нами стратегия предполагает ее реализацию на основе использования программно-целевого метода (разработка соответствующих программ, планов) в реальном масштабе времени.

Актуальность и значение данной проблемы подтверждает тот факт, что экономика и социальное развитие в комплексе являются исключением узкоотраслевого подхода.

Проведенный системно-функциональный анализ деятельности спортивных школ за период 2005 – 2012гг. позволяет сформировать такие направления развития спортивных школ, которые являются потенциальной возможностью повышения и оптимизации их деятельности, способствуют улучшению всех показателей:

- эффективный финансовый менеджмент;
- совершенствование нормативно-правовой базы;
- внедрение рыночных механизмов и элементов коммерциализации в деятельность спортивных школ;
- использование результатов научных исследований и инновационных технологий в системе подготовки спортивного резерва;
- формирование культуры ведения современного социально ответственного управления;
- формирование концепции предоставления физкультурно-спортивных услуг на основе качества.

Выводы. С целью оптимизации процесса развития системы подготовки спортивного резерва как составляющей направления стратегии развития

Украины на долгосрочную перспективу и реализации мероприятий государственной политики в сфере физической культуры и спорта, продолжение научного исследования будет направлено на обоснование и разработку механизмов создания и функционирования на базе Харьковской государственной академии физической культуры Областного научно-методического центра системы подготовки спортивного резерва Харьковской области. Деятельность Центра планируется направить на интеграцию действий государственных органов управления физической культурой и спортом (областного, городского и районного уровней), Совета директоров спортивных школ, представителей Центров олимпийской подготовки и училищ физической культуры, профессорско-преподавательского состава ХГАФК, представителей общественности и бизнеса по координации всей системы в соответствии с такими аспектами:

- организация современной системы повышения квалификации административных работников и тренеров-преподавателей;
- создание научно-методической базы системы подготовки спортивного резерва;
- оптимизация менеджмента и маркетинговой деятельности организаций в системе подготовки спортивного резерва;
- создание условий для социально-экономического прогресса региона средствами физической культуры и спорта.

Список литературы:

1. Приходько І.І. Програмно-цільове управління оптимізацією діяльності спортивних шкіл / І.І.Приходько, Г.М. Путятіна // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2008. - №3. – С.70-75.
2. Путятіна Г.Н. Маркетингова програма оптимізації соціально-економічної діяльності ДЮСШ / Г.Н. Путятіна, Н.В. Пугачева// Матеріали ІV Міжнародної науково-практичної інтернет конференції «Соціально-економічні реформи у контексті інтеграційного вибору України»:

Збірник наукових праць. – Дніпропетровськ: ПДАБА, 2009. – Т.3. – С.67-71. www.confcontact.com

3. Путятіна Г.М. Системний підхід до маркетингової діяльності дитячо-юнацьких спортивних шкіл/ Г.М. Путятіна, Н.В. Середа // Спортивний вісник Придніпров'я . – Дніпропетровськ, 2011. - №3. – С. 69-72.

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ГІМНАСТИЧНИМ ВПРАВАМ НА ВИДАХ БАГАТОБОРСТВА

Сорока В.А., старший викладач

Сорока О.І., старший викладач

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

Вступ. Ефективність навчання в спортивній гімнастиці пов'язана з енергонасиченими, розгінними вправами, які мають вигляд своєрідних гімнастичних «локомоцій» і можуть циклічно, з нарощуванням потужності повторюватись. В цьому випадку робота буде виконуватись по типу циклічної, а рухи будуть циклізованими [3]. Багаторазове повторювання вправ на гімнастичних приладах сприяє розвитку фізичних якостей, формуванню правильної постави і готує гімнастів до оволодіння більш складними руховими діями [1-3]. Таким чином, для успішного засвоєння вправ і підвищення функціональних можливостей спортсмена, необхідно удосконалювати методи, що використовуються під час навчання.

Мета досліджень: визначити оптимальний блок завдань при навчанні елементам з використанням серійно-повторного методу.

Завдання дослідження.

1. Дати аналіз існуючим системам методики навчання гімнастичних вправ.
2. Розробити методику навчання вправ з використанням серійно-повторного методу.

3. Визначити залежність психологічного фактора на терміни навчання і якість виконання елементів і змагальних комбінацій.

Результати дослідження та їх обговорення. Дослідження проводилися з лютого 2011 р. по березень 2012 р. на базі ДЮСШ СОП «України», у яких брали участь 24 хлопчиків гімнастів віком 10–12 років, спортивна кваліфікація III - II розряд. Спортсмени були розбиті на 2 групи.

Системи занять, що запроваджені в експериментальній та в контрольній групах, мають спільні та відмінні ознаки.

Спільні ознаки: заняття проводились 6 разів на тиждень по 150 хвилин; кількість видів багатоборства; кількість часу роботи на кожному виді; кількість вправ обраних для розучування і повторювання.

Відмінні ознаки: тривалість часу одного підходу; тривалість часу між підходами; загальна кількість виконаних вправ на кожному виді багатоборства (КЕ); кількість підходів (КП); кількість виконаних вправ у кожному підході (КЕп).

За розробленою методикою експериментальна група працювала протягом 12 місяців, а контрольна група продовжувала працювати за методикою, що була складена тренерами, які відмовились від участі в експерименті.

Підсумкові дослідження були проведені на першості України «Олімпійські надії» (6–10.03.2012 року), після чого була проведена математико-статистична обробка даних і зроблені висновки.

Висновки. на підставі вивчення питання за методикою навчання в гімнастиці загальним на всіх етапах є методика виправлення помилок. При пошуку першої причини, що викликає помилку виконанні, тренери особливу увагу обертають на підготовчу стадію дії, а при виконанні зв'язування знаходять ланцюжок помилок; дуже рідко застосовується метод програмованого навчання; у багатьох тренерів відсутня установка побудови комбінацій на перспективу, при цьому не завжди враховується ступінь освоєння елементів, що приводить до помилкової техніки виконання.

Література

1. Заброцький М.М. Вікова психологія: Навчальний посібник – Київ: МАУП. 1998. - 152 с.
2. Новаковская К. Оценка способностей к освоению гимнастических упражнений, Автореферат канд. дис. - М., 1984. – С. 56-58.
3. Попов Г.П., Володин Б.И. Циклизация движений в обучении. /Гимнастика/ - М.: Физкультура и спорт, 1994. - №3-4. – С. 11-13.

РІВЕНЬ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКОГО ТА РЕЗЕРВНОГО СПОРТУ В УКРАЇНІ У 2011 РОЦІ

Тихонова Н.В., головний спеціаліст управління з питань фізичної культури та спорту Департаменту у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської обласної державної адміністрації

Вступ. У сучасних умовах соціально-економічного розвитку нашого суспільства особливої уваги заслуговує галузь фізичної культури і спорту. Бо вирішує такі стратегічні завдання, як – збереження здоров'я нації, з одного боку, та по-справжньому сприяє зміцненню авторитету нашої держави на міжнародному рівні – з іншого. Завдяки спорту, нашу молоду країну знають у найвіддаленіших куточках планети. Як відомо, основу розвитку спорту вищих досягнень складає дитячо-юнацький та резервний спорт, який є фундаментом майбутніх спортивних перемог, сприяє вихованню гармонійно розвинутого молодого покоління та популяризації здорового способу життя. Саме тому державним та громадським органам управління слід приділити особливу увагу створенню необхідних умов для залучення якомога більшої кількості дітей та підлітків до занять фізичною культурою та спортом. Ці важливі питання піднімали у своїх дослідженнях такі сучасні вчені як Андріанова Е.А. (2011), Петренко І.В. (2012), Приходько І.І. (2011), Путятіна Г.М. (2007), Стадник С.А. (2011, 2012) та ін.

Метод дослідження – аналіз рівню фінансового забезпечення дитячо-юнацького та резервного спорту в Україні у 2011 р.

Результати дослідження: Як свідчать дослідження Путятіної Г.М., основу підготовки дитячо-юнацького спорту в Україні складають дитячо-юнацькі спортивні школи [3]. Аналіз статистичних звітів станом на 01.01.2012 р. показав, що в Україні функціонує 1672 дитячо-юнацькі спортивні школи (далі-спортивні школи) різної форми власності та підпорядкування, з яких 203 – спортивні школи вищої категорії, 320 – першої, 578 – другої та 571 – без категорії. Слід відзначити, що на початок 2011 р. кількість спортивних шкіл складала 1687, тобто за рік число шкіл скоротилося на 15 [1,2], відповідно скоротилося і число дітей, що займалися фізичною культурою та спортом на базі цих шкіл.

При цьому загальне фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл за рік збільшилося на 70 млн. грн. і складає 1 млрд. 160 млн. грн.

У результаті дослідження встановлено, що 82 % видатків на фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл – це кошти, що надходять з бюджетів усіх рівнів, 13,2 % – кошти, які виділяє Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності та 4,8 % – позабюджетні кошти. Згідно звітним фінансовим документам отримані кошти розподіляються наступним чином: 77% видатків на діяльність дитячо-юнацьких спортивних шкіл ідуть на виплату заробітної платні тренерсько-викладацькому складу та управлінському апарату, 5% виділяються на навчально-спортивну роботу, що складає 95,8 грн. на рік на одного вихованця або 26 коп. на день (при середній потребі біля 3 тис. грн. на рік), та менше ніж 2% – витрачаються на придбання спортивного обладнання та інвентарю, що складає 35 грн. на рік на одного вихованця (при середній потребі біля 212 грн.) або 9 коп. на день, що негативно впливає на організацію навчально-тренувальних зборів і підготовку спортсменів високого класу і може мати надзвичайно негативні наслідки для розвитку резервного спорту, а в майбутній перспективі – спорту вищих досягнень [1,2].

Висновки: Проведений аналіз нормативно-правових документів та фінансових звітів свідчить про те, що в Україні намітилися негативна тенденція зниження росту дитячо-юнацького та резервного спорту, число дитячо-

юнацьких шкіл за рік скоротилося на 15, не зважаючи на те, що загальна сума їх фінансування збільшилася за рік на 70 млн. грн., більша частина цих коштів (77%) витрачається на виплати заробітної платні, а на основні напрямки діяльності залишається лише незначна частка, якої не достатньо для нормального функціонування більшості шкіл.

Перелік літератури

1. Довідка Державної служби молоді та спорту України «Про діяльність дитячо-юнацьких спортивних шкіл та спеціалізованих дитячо-юнацьких спортивних шкіл олімпійського резерву в Україні у 2011 році» / [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Державної служби молоді та спорту України. – Режим доступу: <http://dsmsu.gov.ua/index.ua/>.

2. Зведений звіт про діяльність дитячо-юнацьких спортивних шкіл (спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву)" за формою № 5-ФК (зведена) Державної служби молоді та спорту України за 2011 рік [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Державної служби молоді та спорту України. – Режим доступу: <http://dsmsu.gov.ua/index.ua/>.

3. Путятіна Г.М. Організаційні аспекти оптимізації діяльності спортивних шкіл на основі програмно-цільового управління: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. вих. І с.: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення». Харків, 2007. - 20 с.

КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ОЦІНКИ ПЕРСПЕКТИВНОСТІ ГІМНАСТІВ НА ЕТАПІ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Сорока В.А., старший викладач

Сорока О.І., старший викладач

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

Вступ. Сучасна спортивна гімнастика представлена 6 видами чоловічого багатоборства, кожен з яких висуває низку різноманітних вимог до виконання як окремих вправ, так і побудови тренувального процесу взагалі [1,3]. У

науково-спортивній літературі досить повно розкрито питання навчання техніці виконання гімнастичних вправ, методам відбору і прогнозування здібностей спортсменів, та ін. [2,4]. Виключенням є розробка проблеми критеріїв відбору в спортивній гімнастиці, цьому питанню присвячена обмежена кількість досліджень [1,2]. На наш погляд, є актуальним прогнозування морфометричних змін, їх зв'язок із психологічними характеристиками та взаємовідносинами між учасниками навчально-тренувального процесу, можливість розвитку фізичних якостей у структурі їх багаторічної підготовки, вплив усіх вищевказаних чинників на результати виступів у змаганнях та кваліфікаційне зростання спортсменів-гімнастів.

Мета дослідження – підвищити ефективність навчально-тренувального процесу юних гімнастів шляхом застосування удосконалених методів відбору та оцінки перспективності.

Завдання дослідження:

1. Провести аналіз тестів, що оцінюють фізичну підготовленість юних гімнастів і дослідити динаміку її розвитку;
2. Розробити методику комплексної оцінки фізичної підготовки юних гімнастів та її взаємозв'язок з рівнем технічної підготовленості.

Результати дослідження та їх обговорення. На підставі аналізу науково-методичної літератури у цій галузі, методу анкетування, методу педагогічного спостереження, методу тестів, педагогічного експерименту, були обрані чотири групи контрольних вправ, найбільш характерних для виконання рухових дій у спортивній гімнастиці: вправи, які оцінюють силові якості; вправи для оцінки швидкісної сили; вправи для оцінки координаційних здібностей. Дослідження, в яких прийняли участь 36 гімнастів віком 6-8 років, велися з лютого 2011 по травень 2012 року.

На підставі отриманих даних можна зробити ствердження, що зросли практично всі показники фізичної підготовленості, але зріст показників був неоднаковим. Аналіз динаміки фізичної підготовленості вказує на те, що у всіх вікових групах найбільший додаток показника спостерігається у вправах на

гнучкість, а найменший – в показниках координаційних здібностей. За даною методикою на початку навчально-тренувального року на підставі оцінки рівня фізичної підготовленості по запропонованим вправам і, використовуючи бальні шкали оцінки рівня розвитку фізичних якостей, робився висновок на предмет перспективності юних гімнастів.

Висновки. З великої кількості контрольних вправ, що оцінюють фізичну підготовленість юних гімнастів виявлені ті, які найбільш інформативні і чий вплив на рухову структуру в основних вправах технічної підготовки є найбільш суттєвим.

Список використаної літератури:

1. Алябишев А.П. Визначення координаційних здібностей дітей 7-8 років для занять гімнастикою // Матеріали Всесоюзної наукової конференції з гімнастики. – Київ: КДІФК, 1987. – С- 13.
2. Балобан В.Н. Спортивна акробатика. Київ: Вища школа, 1988. – 165с.
3. Дворецький Л.К. Програма занять в гуртку «оздоровча гімнастика». – Мінськ: 1995 – 110 с.
4. Мозоревич Т. Гімнастика вищих досягнень, порівняльний аналіз // V-й міжнародний науковий конгрес «Олімпійський спорт та спорт для всіх» – Мінськ. - 2001.

ПІДГОТОВКА СПОРТИВНОГО РЕЗЕРВУ З ХОРТИНГУ НА ЗАСАДАХ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ

Саєнко В. Г., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент, майстер спорту України міжнародного класу з карате

Клименко Є. О., кандидат у майстри спорту України з хортингу

Інститут фізичного виховання і спорту Державного закладу „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”

Вступ. Ідея виникнення хортингу, як комплексної системи самовдосконалення особистості, заснованої на фізичному, морально-етичному

та духовному вихованні, пов'язана з відродженням давніх народних традицій, що передавались з покоління в покоління. Основна мета хортингу – популяризація та підвищення ролі фізичної культури і спорту, патріотичне виховання, залучення дітей та юнацтва до здорового способу життя, виховання особистості в дусі добропорядності та любові до Батьківщини. Проте, всі вищезазначені положення мають бути впроваджені згідно регламентованого навчально-методичного програмного забезпечення підготовки спортивного резерву.

Особливості підготовки спортивного резерву вже обґрунтовані рядом авторів [1, 4]. У наших попередніх публікаціях також досліджені окремі аспекти викладеної проблеми [2-3]. В даній роботі висвітлюється значення прийнятої навчальної програми підготовки спортивного резерву з хортингу.

Мета дослідження – розкрити засади навчальної програми підготовки спортивного резерву з хортингу.

Результати дослідження. Система підготовки та надбання змагального духу українських козаків закладені в основу хортингу, як виду спорту, народженого в Україні. Хортинг – це вид спорту, заснований на досвіді передових сучасних методик підготовки професійних спортсменів з різних видів бойових мистецтв, що включає комплекс ефективних прийомів самооборони, синтезованих і відібраних в послідовну навчальну програму.

Навчальна програма складена на засадах директивних і нормативних документів та типового положення про ДЮСШ і СДЮШОР. У програмі визначаються наступні цілі та завдання роботи у навчально-тренувальних групах: навчальний матеріал за розділами підготовки; зміст, принципи, засоби і форми підготовки спортсменів; розподіл часу програмного матеріалу на різних етапах багаторічної підготовки; типи тренувальних занять різної спрямованості; контрольні нормативи; засоби психічної підготовки; система відновлювальних і виховних заходів та контроль в спортивному тренуванні; план теоретичної підготовки; інструкторська та суддівська практика; додатки з елементами планування тренувального процесу.

Висновки. Навчальна програма, являє собою деталізацію планування тренувального процесу і системи підготовки спортивного резерву з хортингу. При її розробці був урахований передовий досвід тренування спортсменів багатьох видів єдиноборств, результати наукових досліджень з питань підготовки юних спортсменів, практичні рекомендації спортивної медицини, теорії та методики фізичного виховання, педагогіки, фізіології, психології.

Список використаної літератури:

1. Никитушкин В. Г. Организационно-методические основы подготовки спортивного резерва / В. Г. Никитушкин, П. В. Квашук, В. Г. Бауэр. – М. : Сов. спорт, 2005. – 232 с.
2. Саенко В. Г. Спортивно-педагогічне вдосконалювання зі східних єдиноборств : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. фіз. вих. і спорту] / В. Г. Саенко ; Держ. закл. „Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка”. – Луганськ : Вид-во ДЗ „ЛНУ імені Тараса Шевченка”, 2012. – 432 с.
3. Саенко В. Г. Удосконалення людини за системами східних єдиноборств : [монографія] / В. Г. Саенко ; Бердянський державний педагогічний університет. – Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. – 440 с.
4. Столов И. И. Спортивный резерв : состояние, проблемы, пути решения / И. И. Столов. – М. : Сов. спорт, 2008. – 132 с.

СИСТЕМА ОТБОРА И ОРИЕНТАЦИИ ГИМНАСТОК В ГРУППОВЫХ УПРАЖНЕНИЯХ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ГИМНАСТИКИ

Сиваш И. С., аспирант, МС по художественной гимнастике.

Национальный университет физического воспитания и спорта Украины

Единственным нормативным документом, который регулирует систему отбора и ориентации в художественной гимнастике, является учебная программа, утвержденная в 1999 году [1], где подготовка, отбор и ориентация гимнасток к групповым упражнениям не описаны, хотя являются отдельным олимпийским видом соревнований. Поэтому учебная программа не может

полноценно регулировать вопросы отбора и ориентации гимнасток к групповым упражнениям и данный процесс становится практически не контролируемым.

Цель исследования: на основе теоретического анализа и экспериментальных исследований сформировать систему знаний, объединяющую подготовку гимнасток и их ориентацию к групповым упражнениям. Для достижения поставленной цели использовались следующие *методы исследования*: анализ научно - методической литературы, анкетный опрос тренеров ($n=46$), педагогический эксперимент.

Задачи исследования. На основе теоретических данных и собственных исследований сформулировать основные положения при отборе гимнасток и их ориентации к групповым упражнениям.

Результаты. Литературный анализ, наблюдения, проведенное анкетирование показывают отсутствие четких рекомендаций по отбору и ориентации гимнасток в процессе многолетнего совершенствования, а развитие групповых упражнений в ДЮСШ направлено на достижение результата к конкретным соревнованиям. Основные положения теории физической подготовки требуют доработки. Отсутствуют информативные критерии (морфологический, спортивно-педагогический, социальный, функциональный, психологический, медицинский) [2]; единые системы тестов, позволяющие выявить перспективных спортсменок на разных этапах подготовки, определить их предрасположенность к групповым упражнениям, разработать рекомендации по ориентации тренировочного процесса. Проведение эксперимента по внедрению программы подготовки к групповым упражнениям в группах, формирующих отдаленный резерв, подтвердил мнения, высказанное экспертами о факторах физической и технической подготовленности гимнасток. Обучение спортсменок 6-7 лет двигательным взаимодействиям в парах, тройках и четверках, в единстве с освоением техники влияет на расширение диапазона двигательных возможностей гимнасток, способствует повышению технической

готовленности. Оценка прыгучести, пространственно - временной точности в действиях вращательного характера, броскового характера, способность к сохранению равновесия, у гимнасток 8 - 13 лет имеют существенное значение в организации тренировочного процесса и прогноза дальнейшего повышения спортивного мастерства у гимнасток.

Выводы. Сформулированы положения системы отбора и ориентации в групповых упражнениях. Двигательные взаимодействия и синхронность выполнения заданий в группе предлагается развивать ввозрасте 6 – 7 лет. Динамика результатов специальной двигательной подготовки спортсменок 8-12 лет, за два учебных года, позволили определить информативные критерии для оценки перспективности гимнасток к групповым упражнениям и прогноза их дальнейшего повышения спортивного мастерства.

Список литературы:

1. Художня гімнастика для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих шкілолімпійського резерву, шкілвищої спортивної майстерності/Ж.А.Білокопитава, Т.В.Нестерова, А.М.Дерюгіна, В.А.Безсонов К.: Республіканський науково-методичний кабінет, 1999. – 115 с.
2. Шинкарук О. А. Отбор спортсменов и ориентация их подготовки в процессе многолетнего совершенствования (на материале олимпийских видов спорта) // О. А. Шинкарук. — К. : Олимп. л-ра, 2011. — 360 с.

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРЕНЕРАМИ З ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИХ СПОРТИВНИХ ШКІЛ УКРАЇНИ

Белая В. Г., магістрантка кафедри менеджменту фізичної культури Харківської державної академії фізичної культури

Харківська державна академія фізичної культури

Актуальність. Дитячо-юнацькі спортивні школи по шашкам, як позашкільні навчальні заклади спортивного профілю, забезпечують розвиток

здібностей вихованців по шашкам, створюють необхідні умови для гармонійного виховання, інтелектуального розвитку, повноцінного оздоровлення, змістовного відпочинку і дозвілля дітей та молоді, самореалізації, набуття навичок здорового способу життя, підготовки спортсменів для резервного спорту [2,5]. Усі результати дитячо-юнацької спортивної школи – це продукт діяльності її працівників. Тренер по шашкам як одиниця трудового потенціалу ДЮСШ є головним суб'єктом забезпечення функціонування та розвитку дитячо-юнацької спортивної школи, є її головною рухомою силою [3]. Для вивчення проблем розвитку шашок в Україні дуже важливо проаналізувати тренерський склад відділень з шашок дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Ціль – аналіз тренерського складу відділень з шашок дитячо-юнацьких спортивних шкіл України.

Результати дослідження. У наш час навчально-тренувальний процес з шашок в дитячо-юнацьких спортивних школах України здійснюють 88 тренерів-викладачів, з яких 57 є штатними працівниками (64,8%), а 31 (35,2 %) тренерів працюють за сумісництвом. З числа штатних тренерів 24 (42,1%) мають спеціальну освіту з фізичного виховання і спорту, з них 10 (41,7%) мають кваліфікаційний рівень спеціаліста, магістра, не мають спеціальної освіти 33 (57,9%) тренерів. Отже, забезпеченість кваліфікованими кадрами відділень ДЮСШ – недостатня. Це є одним із негативних показників розвитку шашок та потребує пошуку шляхів вирішення питань ресурсного забезпечення.

Згідно з Законом України «Про фізичну культуру і спорт» право вести педагогічну, навчально-тренувальну та оздоровчу роботу в сфері фізичної культури і спорту мають громадяни зі спеціальною освітою, отриману в акредитованих навчальних закладах.

У даний час в Україні підготовку кадрів для галузі фізичної культури здійснюють: 5 вищих навчальних закладів фізкультурно-спортивного профілю (в м.м. Києві, Львові, Харкові, Дніпропетровську, Донецьку); 2 коледжа фізичної культури (в м.м. Івано-Франківську і Дніпродзержинську); 11 училищ

фізичної культури, з них – 9 вищих, 2 – олімпійського резерву. Але ні в одному з вище зазначених навчальних закладів не ведеться підготовка тренерів з шашок [5].

Ефективність роботи відділень з шашок у спортивних школах у значній мірі залежить від професійного рівня підготовки тренерів, які проходять атестацію, згідно з Положенням про дитячо-юнацьку спортивну школу раз в 5 років [4].

У даний час в Україні з числа штатних працівників 35 (61.4%) тренерів мають кваліфікаційну категорію. З них вищу – 14 (40%) тренерів, I категорію – 11 (31,4%) чоловік, II категорію – 10 (28,6%) тренерів. Однак 22 (38,6%) тренера взагалі не мають кваліфікаційної категорії.

Одним з напрямків діяльності спортивної школи є робота з кадрами, яка полягає у підвищенні кваліфікації. Як показують результати дослідження О.В.Горбенко, в річних фінансових кошторисах на підвищення кваліфікації тренерів-викладачів, адміністрації спортивних шкіл фінансових коштів практично не виділяють. Ця ситуація стосується й спортивних шкіл з відділеннями шашок [1].

Висновок. Для удосконалення системи забезпечення відділень з шашок тренерськими кадрами потрібно оптимізувати процес їх підготовки, створити ефективну систему післядипломної освіти тренерів, поліпшити науково-методичне, матеріально-технічне та фінансове забезпечення діяльності тренерів.

Список використаної літератури:

1. Горбенко О.В. Науково-методичне обґрунтування кадрової потреби сфери фізичної культури і спорту в Україні: Автореферат дисертації на здобуття наук. ступеня кандидата наук з фіз. виховання і спорту / Львівський держ. Ін.-т фіз.культури. – Львів, 2002. – 20 с.
2. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» та інших законодавчих актів України»: за станом від 17 листопада 2009 р. № 1724 – VI // Офіційний вісник України. – 2009.

3. Переверзин И.И. Менеджмент спортивной организации / И.И. Перреверзин: [учебное пособие]. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: «Физическая культура и спорт». – 2006. – 464 с.

4. Про затвердження Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу (Постанова Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2008 р. N 993) – [Електронний ресурс]: Сторінка «Законодавство України» сайту Верховної Ради. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

5. Приходько И.И. Организация и методика массовой физической культуры / И.И. Приходько, С.А. Стадник: [Учебное пособие для студентов ВУЗ физкультурно-спортивного профиля]. – Х.:ХДАФК, 20 11. – 164 с.

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНИМИ ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИМИ ШКОЛАМИ ОЛІМПІЙСЬКОГО РЕЗЕРВУ

Петренко І.В., викладач кафедри менеджменту фізичної культури Харківської державної академії фізичної культури

Харківська державна академія фізичної культури

Актуальність. Розвиток фізичної культури і спорту зачіпає найважливіші сфери життя сучасного суспільства: охорону здоров'я та освіту, економіку і політику, працю і відпочинок та ін. Заняття фізичною культурою значною мірою впливають на формування фізичного і духовного потенціалу людини. Багато фахівців сьогодні розглядають цю галузь як новий і досить перспективний сектор національної економіки [1,2,4,5].

Зміни, що відбулися в економічному і політичному житті України за останні роки, вплинули на всі сфери життєдіяльності людини, у тому числі і на сферу фізичної культури і спорту. Цей вплив носить неоднозначний, суперечливий характер і зачіпає всі елементи соціально-економічного механізму функціонування галузі: типи й види суб'єктів фізкультурно-спортивної діяльності, джерела їх фінансування, умови господарювання, особливості проведеної державної політики в цій області і т.д.[6].

Більшість існуючих державних і громадських організацій з великими труднощами адаптуються до ринкових умов. Таким чином, виникає необхідність в обґрунтуванні організаційно-економічного механізму діяльності фізкультурно-спортивних організацій, який поєднує у собі можливості використання сучасних методів ведення господарювання з можливістю розвитку соціально-значущих напрямів фізкультурно-спортивної діяльності [3].

Мета: обґрунтування механізму управління спеціалізованими дитячо-юнацькими школами олімпійського резерву.

Результати дослідження. Організаційно-економічний механізм управління СДЮШОР - це концентрація взаємопов'язаних організаційних, економічних методів управління, що забезпечують реалізацію стратегічних цілей розвитку організації за допомогою певних дій та заходів, серед яких визначальними є закони та закономірності динамічних систем, принципи, функції, форми і методи цілеспрямованої діяльності людей у процесі управління цими системами.

Організаційно-економічний механізм управління організацією складається з наступних основних елементів:

- форми і важелі економічного управління з мотивацією систем стимулювання;
- форми і методи тактичного і оперативного управління;
- важелі та методи формування системи керуючих параметрів з елементами самоорганізації;
- система обґрунтованих обмежень фінансового та адміністративного характеру;
- інформаційна система формування законодавчо-правової та нормативної бази управлінських рішень.

Проте впровадження різного роду нововведень в організаціях, як правило, здійснюється час від часу, а не на постійній основі, що обумовлюється низькою інноваційною активністю в Україні. Однією з причин такої низької інноваційної активності поряд з нестачею фінансових та інших ресурсів є відсутність належного досвіду в управлінні нововведеннями та ефективного

науково-теоретичного інструментарію формування механізму управління інноваційною діяльністю в сучасних умовах ринкової економіки. При цьому результативне здійснення інноваційної діяльності можливе за оптимальної її організації та налагоджених економічних взаємин між різними структурними елементами організації.

Висновок. Формування дієвого організаційно-економічного механізму управління СДЮШОР дозволить вирішити такі проблеми: вибір оптимальної організаційної структури СДЮШОР, яка повинна ґрунтуватися на раціональній стратегії управління в сучасних умовах господарювання на основі єдиного комплексу управлінських впливів і включати: оптимізацію структури управління організацією, адаптацію її до використання ринкового інструментарію з урахуванням специфічних особливостей функціонування СДЮШОР в сучасних умовах, проведення оцінки економічної ефективності функціонування організації. При цьому якісна реалізація розглянутих елементів дозволить ефективно здійснювати управління системами, що входять до складу механізму, а це, в свою чергу, позитивно позначиться на кінцевих результатах управління діяльністю СДЮШОР.

Список використаної літератури:

1. Голов В.А. Деятельность спортивных учреждений, организаций и клубов в экономических условиях (на примере республики Коми) / В.А. Голов // Теория и практика физической культуры. – 2008. № 6. – С. 3-7.
2. Дереп М. Особливості становлення та розвитку підприємництва у сфері фізичної культури та спорту / М. Дереп // Теорія та методика фізичного виховання та спорту. – 2000. № 1. – С.104-106.
3. Емцева А. И. Организационно-экономические аспекты развития предприятий сферы услуг : дис. ... канд. экон. наук : 08.00.05/ А.И. Емцева. - Белгород, 2006. - 230 с.
4. Игры XXIX Олимпиады и направления совершенствования олимпийской подготовки спортсменов Украины // В.Н. Платонов, Ю.А. Павленко, О.А. Шинкарук [и др] // Наука в олимпийском спорте. -2009. – С. 24-26.

5. Маковеева М.В. Организационно-экономический механизм функционирования некоммерческих организаций в сфере физической культуры и спорта : дис. ... канд. экон. наук : 08.00.05/ М.В. Маковеева. - Москва, 2002. - 171 с.

6. Петренко И.В. Анализ экономических показателей деятельности специализированных детско-юношеских школ Харьковской области / И.В. Петренко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – 2011. – Вип. 86. – Т.1. – С. 445-448.

ДЕТСКОЕ ДЗЮДО И САМБО. ПРИНЦИПЫ ОБУЧЕНИЯ.

Ананченко К.В., кандидат наук по физическому воспитанию и спорту,
доцент

Чумак Ю.В., тренер КДЮСШ №3 г. Кировоград

Харківська державна академія фізичної культури

У большинства тренеров период обучения проскакивают буквально за несколько месяцев, а иногда даже и за несколько недель. Закончив период обучения, переходят сразу к тренировочному процессу, а ученики находятся только на стадии ознакомления, у них даже нет элементарного навыка. Нужно реально понимать на каком уровне находится группа, что ученики знают, что уже умеют и что уже можно тренировать. Иными словами: обучил тренируй. Не можешь обучить не тренируй (смени тему, упрости задание и т.д.).

С какого возраста можно начать заниматься дзюдо? Когда физкультура или ОФП (общая физическая подготовка) с уклоном на борьбу дзюдо переходит в спортивное дзюдо? Когда спортивное дзюдо переходит в профессиональное?

Дзюдо это интересный и безопасный вид спорта. Здесь полностью отсутствуют любые удары в голову, туловище и т.д. Спортивный зал оборудован защитными матами, пол выстелен татами. Занимаясь, ребенок полностью защищен специальным оборудованием. Одно из хороших качеств

дзюдо это отсутствие агрессии. Агрессия здесь полностью вытеснена духом соперничества, единоборства, стремлением к спортивному поединку.

Заниматься дзюдо можно с 5-6 лет. Все зависит от условий вашей школы или клуба, куда вы привели ребенка. Первое условие это оборудование зала. Если маты рваные или постоянно разъезжаются то заниматься 5-6 летнему ребенку в таком зале опасно. Второе условие это отдельная группа соответствующая возрасту ребенка. Допускаются дети в 2 года разницы в возрасте. Но не более. Старшие становятся примером для младших. Дальше обратите внимание на самого тренера и на манеру проведения занятий. Если тренер злится, раздражается, выражает недовольство детским поступкам и происходит это от занятия к занятию, то может быть стоит подождать когда ваш ребенок вырастет. Возможно тренер не может справиться с этим возрастом, а не является "плохим специалистом". Дальше обратите внимание на соответствие размеров зала и количеством детей в группе. С увеличением количества детей в группе возрастает опасность случайной травмы. Но если тренер легко организует тренировочный процесс, держит дисциплину то все нормально 20 -25 детей и даже более для него не проблема. Обратите внимание на требование тренера или руководства школы о наличии медицинской справки. Требуют хорошо, не требуют это плохо. Заниматься в этом возрасте 2-3 занятия в неделю это нормально если предлагают или требуют больше то советую поменять школу. Если вам предложили в этом возрасте принять участие в соревнованиях то лучше отказаться. Первые соревнования могут быть через 4 -5 лет подготовки. Не путайте соревнования и игровые задания с призами. Играть можно в любом возрасте.

Обратите внимание на практическое содержание занятий. В этом возрасте понятие игровой тренировки должно доминировать над понятием спортивной тренировки. Лучше всего играть в тренировку. Какие темы в этом возрасте доминируют: акробатика, гимнастика, гибкость, игровая ловкость, упражнения на внимание, первые специальные упражнения, ознакомительная общая физическая подготовка, уделяется огромное значение технике

самостраховки и дисциплине на тренировке. Отдельная тема это детские игры. Начальные (элементарные) основы борьбы лежа. Ни каких приемов и бросков. Броски это исключение для наиболее талантливых.

Перед первым занятием хорошо бы показать тренировку ребенку. Дать ему взглянуть на сам процесс. Как занимаются, чем занимаются, кто ведет тренировку. Неплохо бы и самим родителям ближе познакомиться с этим видом спорта. Такая возможность есть посмотрев учебные, спортивные или документальные DVD о дзюдо. Лучше всего вместе с ребенком посмотреть фильм. Неплохие DVD можно купить у Каллиста фильм. Они специализируются на учебных фильмах о самбо и дзюдо. Разнообразие большое. Можно посмотреть соревнования о первых Олимпийских играх 1964 года, где впервые было включено дзюдо. Увидеть тренировки в Японии, в том числе и детские занятия. Посмотреть чемпионаты Мира, Олимпийские игры (неплохие подборки за несколько лет). Есть хорошие фильмы по методике как отечественных, так и зарубежных тренеров. Приняв решение за вашего ребенка, осмотритесь и не торопитесь в выводах. Дайте ребенку возможность позаниматься и привыкнуть.

В любой тренировке существуют принципы, на основе которых работает система обучения. В том числе в самбо и дзюдо. Возможно, они вам помогут.

1. Принцип научности обучения. Всё обучение должно вестись на основе научных знаний, проверенных и достоверных. Исключать «эксперименты» над здоровьем детей их психикой и физическим развитием.

2. Принцип доступности обучения. В шесть, семь лет ребёнок никогда не сможет усваивать знания предназначенные мастеру спорта. Преподаваемый материал должен соответствовать уровню психического и физического развития ученика, а также его возрасту. Составляемые планы нужно протестировать на возраст вашей группы и понять степень их доступности для учеников. Если они тяжелы в освоении, то их нужно упростить или слишком просты и легко усваиваются, то можно потихонечку и усложнять задания. В любом случае планы нужно корректировать.

3. Принцип систематичности в обучении. Этот принцип, на начальном этапе, больше надо разъяснять родителям. Чаще всего в ГНП бывают 3-4 тренировки в неделю. Посетил одну из четырёх тренировок, узнал одну из четырёх тайн о спорте. Всё обучение построено, как единый и непрерывный процесс.

4. Принцип сознательности и активности обучаемого. Этот принцип нужно воспитывать в учениках уже с первых занятий. Процесс обучения нужно строить так, чтобы ученики осознано выполняли поставленные перед ними цели, а не являлись механизмами, повторяющими за тренером. Не механизм в облике человека, а спортсмен, понимающий задание и активно выполняющий его.

5. Принцип наглядности обучения. Ребёнок, легче воспринимает материал, показанный самим тренером, чем объяснение проведено на пальцах и за столом на кухне. Возможен показ лучшим учеником (имеющим авторитет у детей) или многократный просмотр видеозаписи.

6. Принцип прочности усвоения учебного материала. Объём преподаваемого материала, его разнообразие не должны наползать друг на друга, как снежный ком, преподаваться по мере усвоения его учениками. Пройденный и усвоенный материал является базой для следующего. Есть материал в виде маленького кирпичика, а есть в виде крупного блока. Все эти кирпичики и блоки должны стыковаться друг с другом и образовывать прочный фундамент и если между ними получается зазор то, возможно ваш фундамент в дальнейшем рухнет.

7. Принцип единства коллективного обучения и индивидуального подхода к обучаемому. Данный принцип хорошо подходит к начальной подготовке. Так, как начальная подготовка основывается на коллективном обучении. Но одновременно за группой тренер видит каждого ученика. Планируя занятия, тренер закладывает упражнения общей направленности и индивидуального развития.

8.Принцип связи обучения с практикой. Строя планы, тренер должен понять, смогут ли его ученики применить полученные знания на практике. Возможно, использовать их в жизни, в спорте, на соревнованиях. Если нет, то систему обучения нужно менять.

9.Принцип заинтересованности в занятиях. В занятиях с детьми, этот принцип должен стоять на первом месте. Есть интерес у ребёнка значит, есть желание возвратиться в спортивный зал. Ребёнку интересно на занятии, значит он тренируется.

10.Принцип усреднённого преподавания на начальном этапе. В группе всегда есть три категории детей: сильные, средние, слабые. На начальном этапе весь преподаваемый материал должен быть средним по сложности. Слабый ученик всегда подтянется до среднего уровня значит, большинство учеников будет сохранено, ну а сильный может позаниматься и дополнительно.

11.Принцип разнообразия и новизны. На начальном этапе подготовки почти всегда занимаются дети. Слова «надо», «давай», «вперёд», «ещё», для них не очень понятны. А заниматься они хотят. Снять психическую и физическую усталость поможет разнообразие заданий. Новая тренировка, новое задание для детей, может быть полной неожиданностью и подхлестнёт интерес. Проводя разнообразные тренировки, тренер справиться с такими врагами, как скука, монотонность, однообразие, отсутствие эмоций. Новизна должна быть во всём: в разминке, упражнении, в занятии, в форме задания, в игре и т.д.

12.Сначала обучение, а потом тренировка.

Напрямок 3. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІЗКУЛЬТУРНОЮ ОСВІТОЮ У РЕГІОНІ (ПІДГОТОВКА, ПЕРЕПІДГОТОВКА ТА РОЗСТАНОВКА ФІЗКУЛЬТУРНИХ КАДРІВ, ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФІЗКУЛЬТУРНІЙ ОСВІТІ)

ІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПІДХІД ЩОДО ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ З НЕОЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Долбишева Н.Г., доцент, к.фіз.вих, МС СРСР

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

Вступ. Фізкультурна освіта як компонент освіти особистості має два напрями – професійна та непрофесійна освіта. На даному етапі розвитку професійної освіти, перед вищими навчальними закладами спортивної спрямованості, гостро стоять завдання щодо вдосконалення, поглиблення, концептуальності з формування знань, умінь та навиків відповідно до сучасної індустрії спорту. Індустрія спорту за останнє десятиріччя стала окремою соціальною сферою діяльності людства, яка передбачає олімпійський, професійний, паралімпійський, дефлімпійський, неолімпійський спорт, а також Спорту для всіх. Однак, необхідно зазначити, що по завагою в системі підготовки фахівця лишається неолімпійський спорт, як самостійна структурна одиниця спорту відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (2009 р.) р.) [3].

Мета дослідження. Визначити інтеграційність формування знань з неолімпійського спорту відповідно до вимог фахівця галузі фізичної культури, спорту та здоров'я людини.

Результати дослідження. Система підготовки фахівців на базі Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту протягом останніх двох років має інтеграційність формування знань з неолімпійського спорту на основі концептуальності, поетапності, послідовності, взаємозв'язків, слідових знань, а саме на основі інтеграції освіти як процес і результат

створення єдиного та цілого на основі реалізації комплексного підходу до розробки навчальних програм і розширенні міжпредметних зв'язків [4].

Інтеграційний підхід з формування знань з неолімпійського спорту дає можливість здійснювати зв'язки між дисциплінами циклів загально-професійної, професійної та практичної підготовки. Відповідно, до навчальних програм I та IV курсу, формування базових знань здійснюється на міжпредметній основі: понятійного апарату, законодавчої бази розвитку фізичної культури і спорту, функціональних обов'язків тренера в сучасному спорті та складників професійної майстерності й структури діяльності тренера формуються при вивчанні дисципліни «Вступ до спеціальності»; історії розвитку окремих неолімпійських видів спорту у період II половини нової історія та новітньої історії, історії розвитку окремих неолімпійських видів спорту на території Росії та України з другої половини XIX ст. до 1922 р. та території СРСР до 1991 р. та особливостей розвитку неолімпійського спорту на території України в роки незалежності – «Історія фізичної культури і спорту»; умов, вимог та правил визнання видів спорту й включення їх до Олімпійського руху та характеристики окремих професійних видів спорту (автоспорту, мотоспорту, гольфу, більярду, бейсболу та ін.) – «Олімпійський та професійний спорт»; неолімпійського спорту як феномену спорту, функцій спорту та їх місце, особливостей змагальної діяльності у неолімпійських видах спорту та визначення результату, структуру підготовленості спортсменів та їх багаторічної підготовки, особливостей спортивного відбору та контролю в залежності від специфіки виду спорту в тому числі і неолімпійських видів – «Теорія спорту»; державних програм розвитку фізичної культури и спорту, системи державного та громадського управління фізичної культури і спорту у тому числі й неолімпійського спорту, типології фізкультурно-спортивних організацій, організаційних структур і діяльності міжнародних спортивних федерацій з видів спорту та основні напрямки міжнародного спортивного руху – «Організація та управління фізичної культури і спорту».

Фундаментальні знання з неолімпійського спорту формуються на ОКР «Спеціаліст» та «Магістр» зі спорту (за видами) відповідно до навчальної програми «Загальні основи неолімпійського спорту» й окремих тем з дисциплін «Професійна діяльність магістра зі спорту», «Менеджмент та маркетинг фізичної культури і спорту» і «Теорія та методика спортивного тренування».

Дисципліна «Загальні основи неолімпійського спорту» передбачена на 72 год., охоплює два блоки модулів, до яких входять наступні теми: неолімпійський спорт в сучасному суспільстві, структура та основні напрямки діяльності Міжнародних спортивних організацій щодо неолімпійського спорту, історичні аспекти та хронологія проведення Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту, організаційна структура та основні напрямки діяльності Спортивного комітету України, проблеми комерціалізації неолімпійського спорту, основи історичного розвитку неолімпійських видів спорту, що культивуються в Україні, характеристика змагальної діяльності та система підготовки в неолімпійських видах спорту.

Висновки. Індустрія спорту на Україні набула інтенсивного розвитку, що в свою чергу підвищує вимоги до підготовки фахівців даної галузі. Відповідно до сучасних компетенцій фахівця зі спорту, формування знань з неолімпійського спорту є складовою системи їх підготовки.

Перспективи подальшого дослідження пов'язані з системою перепідготовки та відкриття відділення післядипломної освіти з неолімпійських видів спорту.

Список використаної літератури:

1. Долбишева Н.Г. «Загальні основи неолімпійського спорту» як нормативна дисципліна фахівця зі спорту / Н.Г. Долбишева // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2012. – №10.
2. Загальні основи неолімпійського спорту: проект робочої програми з дисципліни для студентів 5 курсу за спеціальністю – 7.01020201 та 8.01020201 «Спорт». – Дніпропетровськ, 2012. – 18 с.
3. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» (зі внесеними змінами) № 1724-IV від 17.11.2009. / Верховна Рада України. – К., 2009. – 36 с.

4. Любарська О.М. Інтеграційні процеси в освіті / О.М. Любарська // Режим доступу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/zbirnuku/13/5.pdf>

ОРГАНИЗАЦИОННО-УПРАВЛЕНЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ РАЗВИТИЯ СИСТЕМЫ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА В УКРАИНЕ

Горбенко А.В., кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент, докторант кафедры теории и методики профессионального образования Харьковского национального педагогического университета им. Г.С. Сковороды

Введение. Концептуальные, законодательные, программно-целевые и нормативные основы формируют условия современного управления системой профессионального образования физической культуры и спорта в Украине. В свою очередь, интеграция Украины в европейское и мировое образовательное пространство требует постоянного совершенствования национальной системы профессионального образования, создания условий внедрения стандартов и рекомендаций по обеспечению качества образовательных услуг, апробации и внедрения инновационных педагогических систем, модернизации содержания образовательных программ адекватно мировым тенденциям и требованиям рынка труда.

Цель исследования заключается в осуществлении анализа концептуальных, законодательных, программно-целевых и нормативных основ формирования условий развития системы профессионального образования физической культуры и спорта в Украине.

Результаты исследования. Системный анализ концептуальных, законодательных, программно-целевых и нормативных документов, определяющих современную стратегию и политику развития физической культуры и спорта позволил установить факторы, проблемы и условия развития системы профессионального образования физической культуры и спорта в

Украине. Он показал, что глубина образовательных реформ, качество и эффективность работы учебных заведений и заведений системы профессионального образования не могут полностью удовлетворить современные потребности личности и общества [3; 5].

Образ жизни населения Украины и состояние сферы физической культуры и спорта являются существенным вызовом для украинского государства на современном этапе развития, которое характеризуется определенными факторами, основными среди которых есть – несоответствие требованиям современности и значительное отставание от мировых стандартов ресурсного обеспечения сферы физической культуры и спорта, а именно организационного, кадрового, научно методического, медико-биологического, финансового, материально-технического и информационного [2; 3; 4].

Это требует критического осмысления и сосредоточения усилий на решении сдерживающих проблем, основные причины возникновения которых, связаны с кризисной ситуацией в системе профессионального образования физической культуры и спорта [1; 3].

Выводы. Создание организационно-управленческих условий развития системы профессионального образования физической культуры и спорта в Украине заложено в осуществлении реформ: а) оптимизации сети высших учебных заведений, осуществляющих подготовку кадров, в соответствии с отраслевыми и региональными потребностями в квалифицированных кадрах; б) внедрении в пределах государственного заказа действенной системы подготовки, повышения квалификации и аттестации специалистов в образовательной отрасли; в) обеспечении с учетом международного опыта надлежащей организации внедрения европейских стандартов образования, рекомендаций и процедур; г) проведении научных исследований и внедрении их результатов в практику сферы физической культуры и спорта.

Список использованной литературы:

1. Закон України «Про вищу освіту». – К., 2009. – [Електронний ресурс]: Сторінка «Законодавство України» сайту Верховної Ради. – Режим доступу: // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2984-14>
2. Закон України «Про фізичну культуру і спорт» – К., 2002. – [Електронний ресурс]: Сторінка «Законодавство України» сайту Верховної Ради. – Режим доступу: // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1724-17>
3. Концепція Загальнодержавної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2012-2016 роки. – К., 2011. – [Електронний ресурс]: Сторінка «Законодавство України» сайту Верховної Ради. – Режим доступу: // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/828-2011-%D1%80>
4. Проект «Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки». – К., 2011. – [Електронний ресурс]: Сторінка сайту Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. – Режим доступу: // <http://www.mon.gov.ua/images/files/news/12/05/4455.pdf>
5. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К.: Ленвіт, 2006. – 35 с.

**ОГАНІЗАЦІЯ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНОЮ ПІДГОТОВКОЮ
СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ КУРСУ «ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА
ГІМНАСТИКИ»**

Сорока В.А., старший викладач

Сорока О.І., старший викладач

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

Вступ. Серед проблем, які мають теоретичний потенціал наукового підходу до навчання, проблема вивчення факторів, що сприяють підвищенню професійної майстерності і її впровадженню в практичну діяльність, займає одне із важливих місць [1]. За вимогами сьогодення навчальний процес слід побудувати як єдину функціональну систему, спрямовану на формування професійних якостей майбутнього фахівця [1,3]. Таким вимогам відповідає

модульне навчання, яке передбачає логічне структурування змісту навчального матеріалу [2].

Мета роботи – розробити новий підхід проведення учбової практики на практичних заняттях з використанням методу «активного навчання».

Завдання дослідження:

1. Провести порівняльний аналіз викладання курсу «Теорія та методика гімнастики» за традиційною методикою та з використанням методу «активного навчання»;

2. Визначити рівень пізнавального інтересу і продуктивність самостійної роботи студентів за різними розділами роботи при проведенні практичних занять;

3. Експериментально обґрунтувати та втілити в учбовий процес студентів загального курсу методик організації та проведення занять з використанням методу «активного навчання».

Результати дослідження та їх обговорення.

Дослідження проводились у 2010-2012 учбових роках на заняттях з гімнастики зі студентами першого та другого курсів. Контрольну групу склали студенти, які навчалися на 1 та 2 курсі у 2010-2011 навчальному році, експериментальну – студенти, що навчалися на 1 та 2 курсах у 2011-2012 навчальному році. Системи занять, запроваджені в експериментальній та контрольній групах, мають спільні та відмінні ознаки. Спільні ознаки: загальна кількість годин вивчення курсу «Теорія та методика гімнастики»; тривалість одного заняття; практичний та теоретичний матеріал»; розподіл часу в окремих частинах заняття. Відмінні ознаки: в експериментальній групі більша кількість відділень в кожній частині занять; значно скоротилась відстань від «інформації» до «операції»; більше студентів виконували практичні завдання у якості викладача, при цьому обсяг нової інформації на одному занятті збільшився. Організація студентів на заняттях передбачала: підготовча частина – один викладач – завдання виконують всі студенти (фронтальний метод); основна

частина – два (три) викладача, кожен керує одним відділенням (груповий метод); заключна частина – один викладач з всією групою.

Висновки. Скорочення відстані від надання інформації студентам до їх самостійного виконання завдань має певні переваги: підвищується пізнавальний інтерес студентів, який, насамперед впливає на відвідування і активність студентів на заняттях; підвищується вдвічі кількість і якість самостійної роботи виконаної студентами.

Список використаної літератури:

1. Бугуйчук В.В., Макєшина Ю. Соціологічні аспекти особи, яка займається фізичною культурою та спортом. Спортивний вісник Придніпров'я. №5/2004, С-3
2. Робоча програма для студентів спеціальності 7.01.02.01. гімнастика 2004.
3. Савченко В.Г., Пікус І.Є.Професійна психологічна підготовка, як засіб реалізації розвиваючої функції вищої фізкультурної освіти. Спортивний вісник Придніпров'я. 2001, С- 3.

ОСОБЕННОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ТРЕНЕРА УЧИЛИЩА ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ

Попов Анатолий Михайлович – Заслуженный работник физической культуры и спорта, директор Харьковского областного высшего училища физической культуры и спорта.

Стадник Светлана Александровна – старший преподаватель кафедры менеджмента физической культуры Харьковской государственной академии физической культуры.

Введение. Деятельность тренера училища физической культуры – многогранная, сложная работа, включающая целый комплекс задач и функций. Особенности деятельности тренеров обусловлены спецификой самого учебного заведения (училищ физической культуры). Во-первых, организацией высокоинтенсивного спортивно-тренировочного процесса; во-вторых,

особенностями самого контингента воспитанников, в-третьих, проживанием в общежитии учеников и студентов училищ. Это требует от тренеров училищ физической культуры проведения эффективной учебно-тренировочной, воспитательной, а также организационной работы.

В современной научно-методической литературе наиболее полно представлены: проблемы педагогического мастерства тренера [1]; результаты профессиональной деятельности тренера [3]; вопросы формирования управленческого труда тренеров [5]; современные требования к профессиональной деятельности тренера юных спортсменов [2]. Однако до настоящего времени авторами не уделялось внимание изучению особенностей деятельности тренеров училищ физической культуры, за исключением работ И.И. Приходько, С.А. Стадник [4, 6].

Цель исследования – охарактеризовать особенности деятельности тренера училища физической культуры.

Задачи исследования: 1) выявить трудности в профессиональной деятельности тренеров училищ физической культуры; 2) определить формы повышения квалификации, вызывающие наибольший интерес у тренеров училищ физической культуры.

Для решения поставленных задач исследования использовался комплекс взаимодополняющих научных **методов исследования**: анализ литературных источников; анализ документальных материалов; социологический опрос (анкетирование); методы математической статистики. Исследования проводились на базе 11 училищ физической культуры Украины среди 204 тренеров.

Результаты исследования. В ходе исследования нами был проведен анализ кадрового обеспечения спортивно-тренировочного процесса училищ физической культуры в Украине за последние семь лет (2005 – 2011 гг.). Как показали полученные результаты, училища физической культуры имеют значительный кадровый потенциал относительно подготовки спортивного резерва. В 2011 году в училищах физической культуры Украины подготовку

спортсменов осуществляли 687 тренеров-преподавателей по 35 видам спорта, из них 30,3% имеют звание «Заслуженный тренер Украины», высшую тренерскую категорию – 48,8% [6].

В ходе опроса 204 тренеров 11 училищ физической культуры было выявлено, что тренеры не испытывают больших затруднений в определении целей и задач учебно-тренировочного занятия. Иногда затрудняются в этом разделе деятельности 28,9% респондентов и никогда не затрудняются – 71,1%. В выборе организационных форм обучения никогда не затрудняются 69,6% опрошенных тренеров, иногда затрудняются подобрать соответствующую форму – 29,9%, что может обуславливаться небольшим стажем тренерской работы, недостаточным материально-техническим обеспечением спортивно-тренировочного процесса в училище и т.д. Большие затруднения в выборе организационных форм обучения испытывает 0,5% тренеров.

Как показал наш опрос, 49,5% тренеров никогда не затрудняются в выборе индивидуального подхода к занимающимся, такое же количество опрошенных (49,5%) – иногда испытывают затруднения, 1% - испытывают большие затруднения. Достаточно большое количество опрошенных тренеров испытывают большие затруднения в обеспечении воспитанников спортивной формой (51%); в обеспечении инвентарем и оборудованием на занятии (37,8%); в обеспечении тренировочной базы (33,3%).

Уровень своей воспитательной работы 53,5% тренеров оценили как высокий; 42,6% – как средний; 3,9% – как низкий. Почти такие же самооценки получили учебно-тренировочная и организационная работа тренеров училищ. По мнению большинства опрошенных (70,5%), учебно-тренировочную работу они проводят на высоком уровне; по мнению 27,5% – на среднем уровне; по мнению 2% тренеров – на низком уровне. Уровень своей организационной работы большая часть тренеров (56,4%) оценила как высокий; как средний – 38,7%; как низкий – 4,9% опрошенных. Однако научно-методическую подготовленность 41,2% тренеров оценили как высокий уровень; половина (50,5%) опрошенных тренеров – как средний уровень; 8,3% – как низкий

уровень. Шкала оценок в баллах предусматривала 3 уровня: высокий (8 – 10 баллов); средний (5 – 7 баллов) и низкий (1 – 4 балла).

Выявлено, что наибольший интерес у тренеров училищ физической культуры Украины вызывают следующие формы повышения квалификации: участие в учебно-тренировочных сборах (61,8%); стажировка в сборных командах (44,1%); самообразование (41,2%). Меньший интерес вызывают такие формы, как участие в научно-практических конференциях, семинарах (28,4%); стажировка в командах мастеров (18,1%); занятия на факультетах и в институтах повышения квалификации (14,7%). По нашему мнению, тренерами училищ не используются в полной мере такие формы повышения квалификации, как стажировка в федерациях (7,4%); обучение в аспирантуре (2,5%) и прикрепление соискателем (1,5%).

По мнению опрошенных тренеров училищ, в процессе повышения квалификации наибольшее внимание следует уделять вопросам использования новых педагогических и информационных технологий в учебно-тренировочном процессе (68,6%); организации и проведения отбора по видам спорта (44,1%); проблемам психологии в обучении и воспитании (49,5%); рассмотрению передового педагогического опыта (23%); организационно-управленческим вопросам (6,9%).

Практические рекомендации. Мы предлагаем для повышения уровня квалификации тренеров на базе училищ физической культуры в рамках календаря спортивно-массовых мероприятий проводить научно-методические конференции; составить план повышения квалификации тренеров на 5 лет; использовать научные методы анализа и оценки уровней организации труда тренеров училищ физической культуры.

Выводы:

1. Результаты проведенного исследования показали, что тренерами училищ физической культуры уделяется должное внимание функции планирования своей деятельности. Достаточно большое количество опрошенных тренеров училищ (49,5%) иногда затрудняются в выборе индивидуального подхода к

своим воспитанникам. Трудными разделами в деятельности тренеров училищ, а значит и в процессе подготовки спортивного резерва в училищах являются: обеспечение воспитанников спортивной формой (51%), инвентарем и оборудованием на занятия (37,8%), а также обеспечение тренировочной базы (33,3%).

2. Полученные результаты самооценки тренеров свидетельствуют о том, что у тренеров училищ физической культуры практически не возникает трудностей в воспитательной, учебно-тренировочной и организационной работе, однако, имеются проблемы в научно-методической подготовленности. В ходе опроса тренерами училищ были выбраны все предложенные нами формы повышения квалификации, что свидетельствует о их стремлении к профессионально-педагогическому совершенствованию, однако, наибольший интерес у них вызывают: участие в учебно-тренировочных сборах (61,8%); стажировка в сборных командах (44,1%); самообразование (41,2%).

Список использованной литературы:

1. Бабушкин Г. Д. Психологические основы формирования профессионального интереса к педагогической деятельности / Г. Д. Бабушкин. – Омск: ОГИФК, 1990. – 186 с.
2. Волков Л. В. Теория и методика детского и юношеского спорта / Л. В. Волков. – К.: Олимпийская литература, 2002. – 293 с.
3. Николаев А. Н. Успешность деятельности тренера / А. Н. Николаев // Теория и практика физической культуры. – 2003. – №12. – С. 29 – 38.
4. Приходько И. И. Аналитический обзор деятельности училищ физической культуры в Украине / И. И. Приходько, С. А. Левадня // IV Международный конгресс ["Человек, спорт, здоровье"], (Санкт-Петербург, 23 – 25 апреля 2009 г.). – СПб, 2009. – С. 29.
5. Скворцов Г. И. Формирование управленческого труда тренеров, спортивных педагогов / Г. И. Скворцов // Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. – 2001. - №4. – Детский тренер: журнал в журнале. – С. 31 – 33.

б. Стадник С.О. Організаційно-управлінські умови діяльності училищ фізичної культури в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. вих. і с.: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / С.О. Стадник. – Київ, 2012. – 22 с.

МЕТОДЫ ТРЕНИРОВКИ ОРГАНОВ ЧУВСТВ В ПРАКТИКЕ ХАТХА-ЙОГИ

Толчева А.В., магистр управления учебными заведениями, соискатель кафедры олимпийского и профессионального спорта

Институт физического воспитания и спорта Государственного учреждения «Луганский национальный университет имени Тараса Шевченко»

Введение. Практика хатха-йоги предполагает развитие у занимающихся утонченного восприятия внешнего мира. Для этого необходимо с особым вниманием относиться к работе органов чувств, а именно: зрения, слуха, обоняния, вкуса и осязания. Ранее специалисты в своих работах [1-4] рассматривали эту проблему частично. В данной статье предлагается рассмотрение методов тренировки органов чувств более детально.

Цель исследования – обосновать основные методы тренировки органов чувств в практике хатха-йоги.

Результаты исследования. Одним из преимуществ хатха-йоги перед другими видами оздоровительных систем является то, что занимающийся ощущает не только физический эффект от практики, но имеет возможность наблюдать за тем, как функционируют его органы чувств. Рассмотрим возможные изменения подробнее. *Зрение.* В обычной обстановке нужно не просто получать при помощи глаз необходимую интеллектуальную информацию, а обращать внимание на цвета, оттенки, насыщенность красок, их взаимоотношения, на форму, величину предмета и т. д. Полезно созерцать произведения живописи, скульптуры, разглядывать естественные пейзажи, воссоздавать в своем воображении увиденное в цветном изображении. *Слух.* В

повседневных условиях необходимо стараться развивать способность различать различные звуки и по ним определять их источник. Иметь возможность услышать легкий шум своих шагов, шелест листьев, дуновение ветра, пение птиц, определить источник звуков, раздающихся издалека. Привлекать себя к прослушиванию музыкальных произведений и пытаться различить все инструменты, участвующие в исполнении, их отдельные партии, комбинации с другими инструментами и т. д. Практиковать развитие воображения, под влиянием услышанного: представлять сам предмет, а также ассоциировать его с другими предметами и явлениями. *Обоняние.* Нужно тренировать способность различать всевозможные запахи, используя для этого нерезкие ароматические вещества. Определять каждое из них, их сочетания, смешение, завязав глаза. Тренировать свое обоняние во время прогулок на природе, вдыхая аромат цветов, деревьев и трав, запах весны, зимы, лета, осени. *Вкус.* Стараться определить основные вкусовые качества и оттенки пищи, напитков и воды, когда они не смешаны друг с другом, а потом и в составе блюд, салатов. Далее сопровождать дегустацию пищи созданием соответствующих ментальных образов. *Осязание.* Тренируя осязание, нужно брать в руки различные предметы и, не глядя на них, стараться их узнать, создать их мысленный образ, прочувствовать все их характерные внешние особенности: твердость, температуру, форму и т. д. Время от времени полезно подключать сознание косязанию телом одежды, обуви и других внешних воздействий (ветра, воды и пр.).

Выводы. Проведенный анализ методов тренировки органов чувств позволил определить, что наблюдать за изменениями органов чувств наряду с физическими изменениями тела на занятиях полезно, т. к. эти изменения помогают занимающемуся лучше узнать свой организм, осознавать и удовлетворять его потребности по мере необходимости.

Список литературы:

1. Айзенштейн Ч. Йога питания. За пределы диет и догм – к естественному образу жизни / Ч. Айзенштейн. – М. : ООО Издательство «София», 2007. – 240 с.
2. Браун К. Йога. Общее руководство / К. Браун. – М. : Кладезь–Букс, 2008. – 399 с.
3. Вишнудэвананда С. Йога. Полное иллюстрированное руководство / С. Вишнудэвананда. – М. : София, 2010. – 352 с.
4. Дешикачар Т. К. В. Совершенствование индивидуальной практики. – М. : ООО „София”, 2011. – 272 с.

**Напря́м 4. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ
ОЛІМПІЙСЬКИМ, ПАРАЛІМПІЙСЬКИМ ТА НЕОЛІМПІЙСЬКИМ
РУХОМ У РЕГІОНІ**

**КОМПЛЕКСНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УЧИЛИЩ
ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ В УКРАИНЕ**

Приходько И. И., кандидат педагогических наук, профессор, заведующий кафедрой менеджмента физической культуры Харьковской государственной академии физической культуры

Стадник С. А., старший преподаватель кафедры менеджмента физической культуры Харьковской государственной академии физической культуры

Харьковская государственная академия физической культуры

Введение. Училища физической культуры, как спортивные специализированные учебные заведения интернатного типа, нацелены на подготовку спортивного резерва для пополнения сборных команд Украины, как высшие учебные заведения 1 уровня аккредитации – осуществляют подготовку кадров по специальности «Физическое воспитание». Вместе с тем в своей деятельности училища решают также целый комплекс задач, среди которых важное социальное значение имеют: воспитание подрастающего поколения в духе идей олимпизма; формирование у детей и подростков стойких мотиваций к занятиям спортом и к ведению здорового образа жизни; создание условий для самореализации и т.д. Решение целого комплекса задач обуславливает специфику организационно-управленческой деятельности училищ физической культуры, в отличие от других физкультурно-спортивных организаций.

Цель исследования – осуществить комплексную характеристику деятельности училищ физической культуры в Украине.

Задачи исследования:

1. Проанализировать организацию спортивно-тренировочного, учебного и воспитательного процессов в училищах физической культуры.

2. Определить организационные резервы, направленные на совершенствование спортивной, учебной и воспитательной работы в училищах физической культуры.

Для решения поставленных задач исследования использовался комплекс взаимодополняющих методов исследования: анализ литературных источников; анализ документальных материалов; социологический опрос (анкетирование, интервью); организационный анализ; организационный диагноз; методы математической статистики.

Исследования проводились на базе 11 училищ физической культуры Украины. В нем приняли участие 11 директоров, 204 тренеров, 455 учеников и 125 студентов училищ физической культуры.

Результаты исследования. Как показало проведенное исследование, сегодня в 8 областях Украины и в Автономной Республике Крым функционирует 11 училищ физической культуры, в которых осуществляется подготовка спортивного резерва по 35 видам спорта (28 – летних, 5 – зимних олимпийских и 2 – неолимпийских). Анализ работы по подготовке спортивного резерва в училищах физической культуры Украины за последние семь лет (2005 - 2011) показал, что более половины от общего количества воспитанников училищ (от 55% до 61%) составляли квалифицированные (1 разряд и КМС) и высококвалифицированные спортсмены (МСУ и МСУМК). В состав национальных сборных команд в течение периода, который анализировался, входило: в 2005 – 13,4%, в 2006 – 13,6%; в 2007 – 13,7%, в 2008 – 15,5%; в 2009 – 15,6%; в 2010 – 15,8% и в 2011 – 18,9% от общего количества воспитанников всех училищ Украины.

Определены организационные резервы, направленные на совершенствование спортивной работы училищ физической культуры: разработка единых модельных характеристик по видам спорта для отбора в училища, использование различных форм повышения квалификации тренеров, включая проведение научно-практических конференций на базе училищ в рамках календаря спортивно-массовых мероприятий, использование

инновационных методов обучения в учебно-тренировочном процессе, разработка и внедрение специальной системы мониторинга за физическим состоянием спортсменов в училищах.

Специфика организации учебного процесса в училищах физической культуры заключается в тесном взаимодействии с тренировочным процессом. Учебный процесс училищ физической культуры направлен на получение воспитанниками соответствующего уровня образования:

- базового общего среднего образования (после 9 класса общеобразовательной школы-интерната, которая входит в структуру училищ физической культуры);
- полного общего среднего образования (после 11 класса общеобразовательной школы-интерната);
- неполного высшего образования по образовательно-квалификационному уровню младшего специалиста в отрасли знаний «Физическое воспитание, спорт и здоровье человека» после 2 курса училища.

Наши исследования показали, что учащимся и студентам училищ физической культуры Украины достаточно сложно совмещать учебную и тренировочную деятельность. Все условия для совмещения учебных и тренировочных занятий имеют только 23,4% опрошенных; удается совмещать учебную и тренировочную деятельность, но иногда за счет отставания в учебной деятельности - 56,2%; необходима помощь преподавателей - 9,3%; всегда с большими затруднениями совмещают занятия 8,6% учащихся и студентов и не желают совмещать - 2,5% опрошенных учащихся и студентов.

Выявлено, что менее половины (43,6%) воспитанников училищ физической культуры планируют продолжить физкультурное образование, работать тренером в сфере физической культуры и спорта. Это свидетельствует о наличии проблемы в деятельности училищ, а также в системе физкультурного образования.

Определены организационные резервы, направленные на совершенствование учебной работы училищ физической культуры: проведение

агитационно-пропагандистской и рекламной деятельности для обеспечения качественного набора абитуриентов, внедрение инновационных форм и использование инновационных методов обучения, создание электронных библиотек и консультативных центров. На государственном уровне необходимо совершенствовать механизм перехода выпускников училищ в ВУЗы физкультурно-спортивного профиля, а также оптимизировать работу по трудоустройству выпускников, повышать уровень престижности профессии тренера в обществе.

Воспитательная работа в училищах физической культуры включает определенные формы, методы и направлена на создание благоприятного морально-психологического климата, формирование у воспитанников училищ духовной культуры, морально-волевых качеств, устойчивого интереса к спорту и т.д. Воспитательную работу в училищах физической культуры проводят все педагогические работники: учителя и классные руководители, преподаватели и кураторы, тренеры-преподаватели, воспитатели, психологи. Особую роль в воспитании спортсменов играют тренеры. Полученные результаты свидетельствуют, что между тренерами и воспитанниками училищ физической культуры преобладают отношения, создающие благоприятную атмосферу, так как их общение основывается на увлеченности совместной деятельностью (73% тренеров; 51,2% воспитанников); на дружеском (37,7% тренеров; 46% воспитанников) и родительском расположении (21,6% тренеров; 22,9% воспитанников).

Результаты опроса воспитанников училищ физической культуры свидетельствуют о необходимости проведения в рамках воспитательной работы большего количества встреч со знаменитыми спортсменами, ведущими тренерами (47,9%), организации большего количества вечеров, КВН, викторин (30,5%).

Определены организационные резервы, направленные на совершенствование воспитательной работы училищ физической культуры: комплексное использование различных методов и форм воспитательной

работы, активизация студенческого и ученического самоуправлений, создание на базе училищ физической культуры центров олимпийского воспитания.

Выводы:

На основании анализа организации спортивно-тренировочного, учебного и воспитательного процессов в училищах физической культуры осуществлена комплексная характеристика деятельности училищ физической культуры. Она включает показатели подготовки квалифицированных и высококвалифицированных спортсменов, членов сборных команд Украины, результаты участия воспитанников училищ на соревнованиях различного уровня, а также особенности организации учебного процесса, уровни образования в училищах, формы и методы воспитательной работы училищ.

Определены организационные резервы, направленные на совершенствование спортивной, учебной и воспитательной работ училищ физической культуры, в частности: системы отбора, нормативно-правового, материально-технического, научно-методического, медицинского обеспечения, процесса повышения квалификации тренеров, условий обучения и воспитания учеников и студентов училищ.

Список использованной литературы:

1. Куроченко І. О. Фізична культура і спорт: [інформаційно-методичний довідник з питань фізичної культури і спорту] / І. О. Куроченко. – Київ, 2004. – С. 228 – 237.
2. Левадня С. Актуальні проблеми у діяльності училищ фізичної культури України / С. Левадня // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2010. – № 1. – С. 72 – 75.
3. Левадня С. Поєднання спортивної та навчальної діяльності в училищах фізичної культури / С. Левадня // Молода спортивна наука України. – Львів, 2011. – Вип. 15, т. 4 – С. 61 – 66.
4. Приходько І. І. Організація діяльності директора училища фізичної культури / І. І. Приходько, С. А. Стадник // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2011. – №4. – С. 193 – 197.

МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З НЕОЛІМПІЙСЬКИХ ВИДІВ СПОРТУ

Гудзенко С., студент 4 курсу денного відділення кафедри менеджменту фізичної культури, Харківської державної академії фізичної культури.

Середа Н. В., викладач кафедри менеджменту фізичної культури Харківської державної академії фізичної культури.

Харківська державна академія фізичної культури

Вступ. Відхід від централізованого планування діяльності та весь хід економічних перетворень в Україні змушують керівників фізкультурно-спортивних організацій самих піклуватися про долю своєї справи. Це означає, що вони повинні уміти формулювати цілі, оцінювати переваги і недоліки своїх організацій, передбачати можливі зовнішні загрози і небезпеки і здійснювати управління своєю фізкультурно-спортивною організацією відповідно змінам зовнішнього середовища, тобто безпосередньо використовувати ідеї стратегічного менеджменту та маркетингу, що свідчить про актуальність предмету.

Мета – надати характеристику стратегічному маркетингу фізкультурно-спортивних організацій з неолімпійських видів спорту.

Результати дослідження. Аналіз динаміки результатів країн-учасниць Всесвітніх ігор 2009 року виявив досить чіткий розподіл на групи за набраними очками та перспективами високого результату у неофіційній командній першості. Виділяється перша десятка країн, які із 157 комплектів нагород вибороли 62%. У цій групі слід виділити трійку країн-лідерів: Росія (47 медалей (10%)); Італія (41 медаль (8,7)); Франція (38 медалей (8,1)). Наступна трійка виглядає таким чином: КНР (29 мед.); Україна (28 медалей (5,9%)); США (26 мед.). Замикають десятку країн-лідерів Тайвань (22 мед.), Німеччина (22 мед.), Австралія (20 мед.), Великобританія (19 медалей) [2].

Розглянуті тенденції вказують на те, що міжнародний спортивний неолімпійський рух знаходиться у стадії формування. Зміна програми змагань,

зростання кількості видів спорту та країн-учасників провокують загострення міжнародної конкуренції. Стрімкі злети та падіння результатів команд-лідерів вказує на низьку стабільність системи сучасного неолімпійського спорту, що відображає стан розвитку та рівень ефективності підготовки та забезпечення національних збірних.

Аналіз даної ситуації вказує на актуальність використання маркетингової діяльності фізкультурно-спортивної організації будується на основі маркетингової стратегії. Маркетингова стратегія представляє собою елемент стратегії діяльності організації, який направлений на розробку, виробництво і доведення до покупця товарів і послуг, найбільш відповідних його потребам. В процесі розробки маркетингової стратегії ФСО проводиться маркетинговий аналіз стану і можливостей організації. У цій області також існують різні методики, але найпоширеніша на сьогодні – це методика SWOT –аналізу.

Висновки. Аналіз літературних та документальних джерел виявив, що на даний час держава не приділяє достатньої уваги та підтримки неолімпійському спорту, що впливає на стан його розвитку і функціонування в Україні. Але не дивлячись на це на Всесвітніх іграх 2009 року у неофіційному командному заліку Україні посіла 5 місце по загальній кількості медалей та 6 місце за кількістю золотих. Це свідчить про великий потенціал українських спортсменів, популярність неолімпійського спорту серед населення та можливість підвищення авторитету України на міжнародній арені.

Розробка маркетингової стратегії ФСО з неолімпійських видів спорту включає в себе проведення таких етапів та заходів, як: визначення місії і цілей ФСО; вибір стратегії; аналіз внутрішнього і зовнішнього середовища; аналіз сильних і слабких сторін, можливостей і загроз ФСО (SWOT- аналіз); вивчення конкурентного середовища, ситуації на ринку, прогнозів розвитку потреб споживачів; реалізація стратегії; оцінка і контроль її виконання.

Список використаної літератури:

1. Друзь В.А. Основные направления деятельности и перспективы развития НИИ ХГАФК по неолимпийским видам спорта / В.А. Друзь // Слобожанський

науково-спортивний вісник: Зб. наук. пр. – Харків: ХДАФК, 2010. - №4 – С. 140-142.

2. Концепція розвитку неолімпійського спорту України: ХДАФК, 2011. – 23с.

3. Котлер Ф. Основы маркетинга / Ф. Котлер, Г.Армстронг, В.Вонг - М.: Прогресс, 2002. – 966с.

4. Мічуда Ю.П. Сфера фізичної культури і спорту в умовах ринку : [монографія] / Ю. П. Мічуда. – К.: Олімпійська література, 2007. – 216с.

5. Серета Н.В. Характеристика маркетингової діяльності в системі дитячо-юнацьких спортивних шкіл / Н. В. Серета// Молода спортивна наука України. – Львів: ЛДУФК, 2010. – Т.4. – С. 139-144.

СУЧАСНА КЛАСИФІКАЦІЯ ФУТБОЛЬНИХ ФАНАТІВ В УКРАЇНІ

Сафаров Т. І., студент 4 курсу кафедри менеджменту фізичної культури

Харківська державна академія фізичної культури

Актуальність. Футбол – особлива спортивна гра. По-перше, це яскраве видовище. По-друге, футбол дарує нам радість руху, спілкування з друзями, гостре суперництво. Спостерігаючи за діями футболістів з трибун стадіонів, ми захоплюємося красою і розмахом цієї гри. Беручи участь у футбольному матчі, ми отримуємо задоволення від напруженої боротьби з суперниками, уміння приборкувати норовливий круглий м'яч, вдалої взаємодії з партнерами. У зв'язку з високою популярністю цієї гри, футбольні стадіони відвідує велика кількість вболівальників та глядачів, серед яких особливу увагу привертають футбольні фанати, які на сьогоднішній день складають справжню субкультуру. Саме тому сучасних дослідників, таких як К. Айзенберг (2005), Б. Дугі (2005), А. Валь (2005), П. Ланфранши (2005), Т. Мейсон (2005) цікавила історія та розвиток фанатського руху, його структура, характерні особливості.

Мета дослідження – вивчення класифікації футбольних фанатів в Україні.

Результати дослідження. Фанатський рух досить неоднорідний, до його складу входять люди різного віку, статі, професії, освіти, матеріального та соціального статусу, але всіх фанів можна класифікувати в залежності від їх відданості грі та вмінню вболівати. Самі фанати усіх любителів футболу поділяють на: "тапочників", "інтернет-бійців", "кузьмичів", "карланів", "скарферів", "ультрасів", "кешлс" [1, 2, 3].

"Тапочники" – ті, хто не ходить на стадіон, а дивиться футбол і вболіває "в капцях перед телевізором;

"інтернет-бійці" – юні вболівальники, яких майже не помітно на справжніх трибунах стадіону, але в Глобальній мережі вони є дуже суворими особами;

"кузьмичі" (або "животи") – товсті, добрі, практично завжди нетверезі чоловіки з "пивними" животами, які полюбляють футбол як видовище;

"карлани" – це група молодиків з промислових околиць великих міст, "важкі підлітки", з характерною зовнішністю та поведінкою;

"скарфери" (з англ. "ті, хто з шарфами" – основна маса уболівальників, відмінна риса яких – обов'язкова наявність клубного шарфу ("рози"), а також іншої атрибутики з символікою або кольорами улюбленої команди; представники цієї групи не агресивні, законослухняні, їм притаманна злагожденість дій на стадіоні і висока культура уболівання;

"ультрас" – еліта "мирного крила" фанатського руху, вони є авторами та виконавцями усіх пісень, "кричалок", вогняних ("файер") та інших шоу на трибунах; це найбільш організована і відповідальна частина руху;

"кешлс" ("футбольні хулігани") – під час матчу перебувають поряд з "ультрас", але поза трибун їхні цілі розходяться, як правило, ця група складається не більше ніж зі 100 осіб спортивної статури ("бійців"), основна особливість – ніколи не носять символіки і "кольорів" клубу, зазвичай одягаються у спортивний одяг відомих брендів та білі кросівки цілий рік.

Висновки. Таким чином проведене дослідження свідчить про те, що фанатський рух складається з різноманітних угруповань, кожне з яких

відрізняється власними цілями, але всіх їх поєднує любов до великої гри сучасності – футболу.

Перелік літератури: 1. Беловол А. Арсенал: 10 шагов на встречу футболу / А. Беловол // Спортбоз [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу : // <http://www.terrikon.dn.ua>.

2. Бримсон Дуги. Фанаты / Бримсон Дуги – С-Петербург : Амфора, 2005. – 17 с.

3. Ланфранши П. FIFA 100 лет. Век футбола / Ланфранши П., Айзенберг К., Мейсон Т., Валь А. – М. : Махаон, 2005. – 14 с.

ТЕКУЩЕЕ СОСТОЯНИЕ РАЗВИТИЯ ДВИЖЕНИЯ ВЕТЕРАНОВ И ЛЮБИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА В УКРАИНЕ (НА ПРИМЕРЕ ДЗЮДО)

Ананченко К.В., кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент

Перебейнос В.Б., МС СРСР з дзюдо, соискатель

В современном украинском физкультурно-спортивном движении наблюдается активное развитие и структурирование движения ветеранов физической культуры и спорта. Этому способствует ряд объективных факторов развития, как и самой сферы физической культуры и спорта, так и общественно-политического, социального развития Украины. Анализируя то количество федераций и ассоциаций, которые существуют в Украине и возросшую популярность ветеранского движения в мире можно говорить о необходимости поддержки данного ветеранского движения.

Начиная с 1994 года ветераны спорта Украины являются постоянными участниками Всемирных игр мастеров, чемпионатов мира и Европы. К 2011 году, согласно информационной справки Совета ветеранов физической культуры и спорта ежегодно 700-800 ведущих спортсменов-ветеранов участвуют в международных соревнованиях, где получают немало наград.

Учитывая значительное количество спортивных соревнований, как на внутренней, так и на международной арене, достижения отдельных ветеранов украинского спорта и в отдельных видах ветеранского спорта, в отечественной научно-методической литературе недостает соответствующего научного сопровождения развития движения ветеранов спорта и его различных аспектов. Отметим только единичные работы В.Олешка 2008 г., Т. Казанкина, В.Сагитовой 2006г., В. Крупского 2003., и др., которые касаются отдельных научных проблем развития движения ветеранов спорта. При этом почти не исследуются общие вопросы роли и места движения ветеранов спорта в истории и теории отечественной науки в сфере физической культуры.

Как толчок в развитии данного вопроса необходимо поднимать вопрос о спортивной квалификации, т.е. присуждение спортивных разрядов, за выступления на соревнованиях ветеранов европейского и мирового уровня. Количество активно развивающихся видов спорта ветеранов увеличилось до 25. Следовательно, большее количество жителей области стало следить за своим здоровьем, готовить себя к соревнованиям и принимать активное участие в мероприятиях, проводимых Ассоциацией ветеранов спорта.

Статистический анализ итоговых протоколов и контент-анализ информационных материалов зарубежных соревнований ветеранов и любителей дзюдо на протяжении ряда лет показывает, что в развитых странах (Россия, Великобритания, Япония, Китай, Франция, Италия, Испания, Австрия, США и др.) организация зрелищного соперничества спортсменов, участвующих в соревнованиях по дзюдо не является первичной целью. Эта часть соревнований представляет собой лишь малую часть общей системы, главной целью которой является формирование привычки к здоровым формам досуга широких слоев населения.

Любой старт в рамках основного соревнования в каждой возрастной категории, даже среди профессионалов, является составной частью проведения всего соревнования в целом. Обязательным элементом любительского старта является зачет по возрастным группам, в котором не учитываются

профессионалы. По данным протоколов доля участников спортсменов ветеранов и любителей, даже на соревнованиях самого высокого мирового уровня (мировая чемпионская серия, этапы чемпионатов мира, кубков мира) составляет около 98,5% от общего количества участников соревнований. Все ветераны, любители ранжируются по возрастным группам, начиная от 31 и до 75 лет. Возрастные группы: 30-34; 35-39; 40-44; 45-49; 50-54; 55-59; 60-64; 65-69; 70-75; 75>

Чтобы получить звание ЗМС спортсмен-ветеран должен, как минимум участвовать в соревнованиях более 10 лет и быть чемпионом Мира в 3-х разных возрастных группах.

На наш взгляд, государственным органом управления сферы физической культуры и спорта необходимо обратить внимание на повышения статуса ветеранского спорта на государственном уровне. Ветераны спорта не имеют официального статуса и поэтому вынуждены заниматься спортом без всяческой поддержки государства, что фактически является серьезной ошибкой в социальной политике, которая ведет к усугублению многих проблем нашего общества.

Надо признать, что и ранее многие спортсмены своими письменными и устными обращениями пытались обратить внимание различных государственных органов управления и государственных деятелей на необходимость официального признания государством ветеранского спорта на уровне с детско-юношеским и резервным спортом.

На сегодняшний день соревнования представляют собой многодневные фестивали единоборств, в рамках которых проводятся не только старты по дзюдо сдачи нормативов: «КАТЫ», но и соревнования других видов единоборств, а также развлекательные мероприятия и выставки. В Украине существуют два отдельных направления в организации и проведении соревнований с разными Календарями:

- среди спортсменов-профессионалов,
- среди спортсменов ветеранов и любителей дзюдо.

В ходе нашего исследования, нами были установлены ряд проблем, с которыми сталкиваются участники и организаторы соревнований среди любителей и ветеранов:

- организаторы любительских соревнований в Украине – это в основном энтузиасты, а затраты на проведение любительских стартов возмещаются как правило самими участниками соревнований;
- на соревнованиях не устанавливаются четкие границы возрастных групп;
- в итоговых протоколах не разделяются результаты участников любителей и профессионалов;
- не отработаны принципы материального и морального поощрения спортсменов ветеранов и любителей.

Однако, несмотря на наличие недостатков в развитии ветеранского и любительского спорта (на примере дзюдо) в Украине, нельзя не отметить достижения этой категории атлетов на мировой арене. Так, только в 2011 году украинские спортсмены занимали призовые места (в своих возрастных категориях) на чемпионате Европы, на чемпионате мира. На различных международных соревнованиях в 2011 году двадцать украинцев сумели выиграть кубки мира в Москве, Будапеште и др.

ЗМІСТ

Інформаційні повідомлення	3
<i>Артемьев В. А.</i> Приоритетные направления развития сферы физической культуры и спорта в (на примере г. Харькова).....	3
<i>Масич Н.І., Сабіров Р. Р.</i> Розвиток дитячо-юнацького спорту у сільській місцевості.....	7
<i>Хомко И. Г., Савченко Е.</i> Организация физической культуры в высших учебных заведениях Украины.....	12
Напряг 1. МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	17
<i>Христоев С.В.</i> Кадровый потенциал сферы физической культуры и спорта (на примере Харьковской области).....	17
<i>Семаль Н. В., Жданова О. М., Грибовська І.Б., Чеховська Л. Я.</i> Організація діяльності закладів сфери фізичного виховання та спорту по залученню неповносправних до рухової активності.....	19
<i>Саенко В. Г.</i> Функции спортивного менеджмента в восточных единоборствах.....	21
<i>Леонов Я.В.</i> Сфери послуг у сучасному місті.....	23
<i>Бондарь А. С.</i> Новые рекреационные технологии.....	26
<i>Середа Н. В.</i> Маркетинговий аналіз як основний інструментарій побудови стратегії фізкультурно-спортивної організації.....	30
<i>Лисенко Я. О.</i> Рекламна діяльність у сфері фізичної культури та спорту.....	32
<i>Городинська І. В., Степанюк С. І.</i> Сфера фізичної культури та спорту в умовах ринкових відносин: термінологічний апарат.....	34
<i>Горбачов В.Э., Васильев В.В.</i> Механізм управління розвитком сучасного міста.....	36
<i>Зінченко Ю.</i> Формування стратегічного управління у сфері фізичної культури і спорт.....	39
<i>Оксененко А. В.</i> Маркетингові аспекти діяльності організацій танцювального спорту в сучасних українських ринкових умовах.....	41

<i>Исмаилов Р. Э.</i> Спонсорство в сфере физической культуры и спорта.....	43
Напряг 2. ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ СПОРТИВНОГО РЕЗЕРВУ.....	46
<i>Путятинна Г. Н.</i> Стратегические направления развития системы спортивных школ в Украине.....	46
<i>Сорока В.А., Сорока О.І.</i> Особливості методики навчання гімнастичним вправам на видах багатоборства.....	49
<i>Тихонова Н.В.</i> Рівень фінансового забезпечення дитячо-юнацького та резервного спорту в Україні у 2011 році.....	51
<i>Сорока В.А., Сорока О.І.</i> Критерії відбору та оцінки перспективності гімнастів на етапі початкової підготовки.....	53
<i>Саєнко В. Г., Клименко Є. О.</i> Підготовка спортивного резерву з хортингу на засадах навчальної програми.....	55
<i>Сиваш І. С.</i> Система отбора и ориентации гимнасток в групповых упражнениях художественной гимнастики.....	57
<i>Беляя В. Г.</i> Ресурсне забезпечення тренерами з дитячо-юнацьких спортивних шкіл України.....	59
<i>Петренко І.В.</i> Механізм управління спеціалізованими дитячо-юнацькими школами олімпійського резерву.....	62
<i>Ананченко К.В., Чумак Ю.В.</i> Детское дзюдо и самбо. Принципы обучения....	65
Напряг 3. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІЗКУЛЬТУРНОЮ ОСВІТОЮ У РЕГІОНІ (підготовка, перепідготовка та розстановка фізкультурних кадрів, інформаційні технології у фізкультурній освіті).....	70
<i>Долбишева Н.Г.</i> Інтеграційний підхід щодо формування знань з неолімпійського спорту в системі професійної освіти.....	70
<i>Горбенко А.В.</i> Организационно-управленческие условия развития системы профессионального образования физической культуры и спорта в Украине.....	73

<i>Сорока В.А., Сорока О.І.</i> Організація та управління професійною підготовкою студентів на заняттях курсу «Теорія та методика гімнастики».....	75
<i>Попов А.М., Стадник С. А.</i> Особенности деятельности тренера училища физической культуры.....	77
<i>Толчева А.В.</i> Методы тренировки органов чувств в практике хатха-йоги.....	82
Напря 4. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІННЯ ОЛІМПІЙСЬКИМ, ПАРАЛІМПІЙСЬКИМ ТА НЕОЛІМПІЙСЬКИМ РУХОМ У РЕГІОНІ.....	85
<i>Приходько И. И., Стадник С. А.</i> Комплексная характеристика деятельности училищ физической культуры в Украине.....	85
<i>Гудзенко С., Серета Н. В.</i> Маркетингова стратегія фізкультурно-спортивних організацій з неолімпійських видів спорту.....	90
<i>Сафаров Т. І.</i> Сучасна класифікація футбольних фанатів в Україні.....	92
<i>Ананченко К.В., Перебийнос В.Б.</i> Текущее состояние развития движения ветеранов и любителей физической культуры и спорта в Украине (на примере дзюдо).....	94

Інформаційне повідомлення

**Регіональна науково-практична інтернет-конференція з міжнародною
участю**

«СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГАЛУЗІ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ»

Тематичні напрями конференції:

1. Менеджмент та маркетинг фізкультурно-спортивних організацій.
2. Організаційні аспекти системи підготовки спортивного резерву.
3. Удосконалення системи управління фізкультурною освітою у регіоні (підготовка, перепідготовка та розстановка фізкультурних кадрів, інформаційні технології у фізкультурній освіті).
4. Проблеми та перспективи управління олімпійським, паралімпійським та неолімпійським рухом у регіоні.

Тези подаються відповідно до вимог ВАК України. До друку приймаються тези доповідей обсягом 1-2 сторінки російською, українською або англійською мовами.

Матеріали на конференцію приймаються електронною поштою: e-mail - inf_konf_mfk@mail.ru

Необхідно надіслати:

1. Текст тез (обов'язково вказати напрям).
2. Відомості про автора (-ів) (П.І.Б., телефон, e-mail, місце роботи або навчання, вчене звання, науковий ступінь, спортивне звання, посада). Адреса та адресат для надсилання збірника тез.
3. Відскановану копію документа про оплату тез.

Роботи студентів подаються у співавторстві з науковим керівником, або до них додається відсканована рецензія за підписом наукового керівника.

Вимоги щодо оформлення матеріалів конференції:

- матеріали друкуються на одній з робочих мов;
- текстовий редактор WORD, шрифт Times New Roman 14 pt через 1,5 інтервал;

- поля: верхнє і нижнє – 20мм; лїве – 30мм; праве – 15мм;
- орієнтація сторінки – книжкова.

Структура тез:

1. Назва тез.
2. Повні П.І.Б. автора (-ів), місце роботи або навчання, посада, вчене звання, науковий ступінь, спортивне звання, напрям.
3. Виклад основного тексту (вступ, мета дослідження, завдання, результати дослідження, висновки, перелік літератури).

Адреса організаційного комітету регіональної інтернет-конференції

Харківська державна академія фізичної культури Кафедра менеджменту
фізичної культури

Україна, 61022, м. Харків, вул. Клочківська, 99, аудиторія 206.

Тел. для довідок:

Приходько Іван Іванович - (057) 705-23-08

Путятіна Галина Миколаївна - 050-760-44-75

Хомко Ірина Геннадіївна - 095-828-31-50

E-mail - inf_konf_mfk@mail.ru

manadgment-fk.com